Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Nga đồng ý với Mỹ là chưa thể mở lại hội nghị Gio Neo

NGA-MỸ ỢP LỰC BIẾN BẮC-VIỆ thành một mũi dùi

NĂM THỨ 2 — Số 296 Giá 2 đồng Ngày Chủ Nhật 21 và Thứ Hai 22-3-1965 (Ngày 19 tháng Hai Ất Tỵ)

Chính Luận

Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút: ĐẶNG-VĂN-SUNG ★ 86 Lê-Lợi — Saigon D.T.25.528 ★ Thư ký Tòa soạn: TỪ CHUNG

Bị 130 phi cơ Hải Không Quân Mỹ oanh tạc hôm qua

20 KHO BẠN BỪNG NỔ

tại huyện Thanh Chương tỉnh Nghệ An

• Chỉ có một phi cơ Mỹ bị thủng một lỗ nhỏ ở cánh

SÀIGÒN. — 130 phi cơ Mỹ, 70 của Hải quân và 60 của Không Quân, chia ra làm 2 đợt đã tấn công 9 căn cứ chứa vũ khí và kho tiếp liệu ở làng Phú Văn, và Vinh Sơn huyện Thanh Chương, tỉnh Nghệ An, cách Vinh hơn 30 cây số về phía Bắc. Theo nguồn tin Mỹ thì hai căn cứ của Miền Bắc bị phá hủy tới mức 90%. Phi cơ Mỹ chỉ mang về có một vết đạn.

Vị trí của Mục Tiêu

Hai căn cứ Phú Văn và Vinh Sơn ở vào giữa hai vĩ tuyến 18 và 19, cách ranh giới Bắc-Nam 256 cây, và cách giang cảng Vinh ngoài 30 cây số.

Tại Phú Văn, Việt Cộng đặt kho đạn; còn tại Vinh Sơn là kho tiếp liệu quân trang, quân dụng.

Mỗi nơi toàn đều nhỏ dựa vào chân dãy núi Trường-sơn.

Tấn công làm 2 đợt

Vào khoảng 1 giờ trưa, 60 chiếc phản lực của Không Quân Mỹ oanh tạc căn cứ Phú Văn quan trọng ngang với căn cứ Xóm Bang và Phú Quy.

Mặc dầu là ở Vinh có phi trường của Việt Cộng, phi cơ Mỹ không gặp một sức kháng cự nào của không quân địa phương.

Cách 1 giờ rưỡi sau, 70 chiếc phi cơ của Hải Quân oanh tạc căn cứ tiếp liệu Vinh Sơn.

Theo trong Moore Tư Lệnh Đệ Nhất Sư Đoàn Không Quân Mỹ, thì sáng cao xạ của địch bắn lên yếu ớt. Tất cả phi cơ Mỹ về căn cứ vô sự chỉ có một vết đạn trúng vào cánh 1 chiếc phi cơ Mỹ.

Theo các phi công dự trận về cho biết thì họ nghe thấy nhiều tiếng nổ phụ, bao rằng kho đạn bị cháy.

Vẫn theo nguồn tin Mỹ thì các phi công chỉ dùng bom thường chứ không dùng đến bom napalm, và cấm cờ xuất phát của các phi cơ không được công bố.

Nhưng theo tin của Bộ Quốc Phòng Mỹ thì bom napalm có thể được dùng để nếm các mục tiêu quân sự Bắc Việt.

Các viên chức Hoa thịnh Đốn tuyên bố rằng bom napalm đã được dùng trong cuộc tấn công một trong hai mục tiêu ở vùng Phú Văn và Vinh Sơn để hạn chế các giữa cao xạ của đối phương.

Theo trong Moore thì 2 căn cứ bị Mỹ oanh tạc, đã bị phá hủy từ 90 cho đến 100%.

Thông cáo chung

Cùng như hai lần trước, hai chiến phủ Mỹ và VNCH đã ra một thông cáo chung xác nhận sự oanh tạc và giải thích rằng đây là một hành động tự vệ chống sự xâm lăng vẫn tiếp tục của Cộng Sản.

V xem tiếp trang 4

Giữa tiếng la ó nguyền rủa của đông bào

3 trí thức bệnh hoạn làm lũi qua cầu Bến Hải

Từ trái qua phải: Phạm-v-Huyền, Tôn-thất Đường, Hồ và Cao-minh-Châu hôm

SÀIGÒN. — Ba ông • Hòa Bình thiên Cộng — Phạm-v-Huyền, Tôn thất Đường Kỹ, Cao minh Châu — đã bị tống xuất ra Bắc, không phải bằng cách thả dù, như dự định. Giờ chót (hay đúng hơn là ông ra bằng đường bộ nghĩa là qua cầu Hiền Lương. Tổng tiền ba ông, có những tiếng la ó đã đón của hàng ngàn đồng bào, giá trị, rất, rất.

Lúc đó là 11 giờ 55, trưa 19/3. Tờ sáng, bờ Nam cầu Hiền Lương đã rợp hàng biểu ngữ. Đã đào Cộng Sản: hoan hô những cuộc oanh tạc Bắc-Việt và phản đối Việt Cộng hãy rút về.

10 giờ 30, phái đoàn báo chí — Việt Nam và Ngoại quốc — từ Sàigòn ra tới nơi. Cùng đi với phái đoàn, có ba bà vợ của các ông «thiên rộng». Bà Huyền, trẻ, trắng mập, đeo kính đen, đầu chít khăn voan (vì bà mới sanh, bình như là con trai) ; một bình thân. Bà Kỹ gầy, trắm tư lạnh lùng (ngồi trên phi cơ, bà vẫn hơi thuốc lá). Bà Châm, to lớn, đa ngôn đen, đôi mắt đỏ hoe, vừa vừa như vừa khóc lẫn Hiền Lương, cả ba bà lên được đưa ngay vào phòng để gặp chồng.

Bên ngoài, đông hơn nhao nhao, mười tem một các bà vợ của ba ông «thiên Cộng». Nhưng cảnh của đã đông kín ; không ai được tới gần phòng, kể cả nhà báo. Trong khi đó, những tên Cộng ác Việt Cộng gọi chi — kẻ thì mặc đồng phục ta kô cung nhắc kiểu Trung Cộng, đội kết, kẻ lại mặc quần xám, áo trắng «chão long» bà ra ngoài — lăng xăng sang tại đầu cầu bên bờ Nam nhiều ngày.

Hồ giờ 15, T.T. Nguyễn cảnh Thi Tư Lệnh vùng I C.T. kiêm đại biểu chính phủ tại miền Trung, tới nơi.

G xem tiếp trang 4

Thiếu Tướng Ng. cảnh Thi

muốn khoan hồng CHO TR.T. Đ.H.NGHĨA

SÀI GÒN. — Trong dịp ra du cuộc tống xuất ba ông «Hòa Bình», chúng thì được Bộ Tư Lệnh Vùng I CT trao một tài liệu gồm mỗi bản chụp là thư của Trung tá Đương Hiếu Nghĩa (đánh lên trong vụ 19/2) và một lá thư ngỏ của Thiếu Tướng Nguyễn Cảnh Thi.

Là thư của Trung Tá Nghĩa viết gửi cho một vị Đại Tá, nhờ nói lại với Thiếu Tướng Thi. Nội dung là thư đại ý Trung tá Nghĩa thanh minh về hành động của ông trong vụ 19-2,

P xem tiếp trang 4

Giai đoạn đầu : Hoa Kỳ thận trọng và đến do tăng giá mà Hà Nội phải trả để tiếp tục cuộc chiến tranh.

Giai đoạn hai : tin chắc rằng không thể thắng được. Bắc Việt sẽ phải hướng về Mạc tư khoa để xin viện trợ và Bắc Việt thiếu ăn, chắc không như Bắc Hàn và Nam Việt là những xứ có thể tự túc.

Lúc đó Nga sẽ xử xuất trợ cho Bắc Việt tăng lên (nếu viện trợ vẫn tăng sẽ được Hoa thịnh Đốn tán thành, và nếu cần viện trợ thêm) như thế Bắc Việt đến với Trung Cộng sẽ biến thành một thứ An Ba Ni ở Viễn Đông (như là An Ba Ni trước đây là Trung Cộng mua chuộc, rồi đưa đã tách khỏi Nga xô ở Đông Âu).

Kế hoạch này nhằm giải quyết vấn đề Việt Nam mà không cho Trung Cộng dính sao, và có thể là chống lại Trung Cộng.

Như thế sẽ gặp khó khăn là tuy kế hoạch phù hợp với ước vọng của Nga xô, nhưng Nga xô không có phương tiện để thực hiện. Thêm nữa Trung Cộng sẽ có gắng chống lại, lúc nếm, lúc tác. Ngày 23 tháng 2, tám quan tướng của lên tuyên bố của bộ Chu không qua nổi được Hoa thanh Đốn. Hộ Cấu nói: "Nếu người Mỹ xâm lăng là thì rút, thì hãy lấy mọi thứ biện sáu nhân giải quyết vấn đề Đông Dương cũng sẽ bị vô phương. Nếu mà cách khác có nghĩa là quân đội Mỹ rút là một sự kiện cần thiết và

A xem tiếp trang 4

THÚC VÀO HÔNG TRUNG-CỘNG

★ CUỐI THÁNG NÀY ĐẠI SỨ TAY LƠ VỀ MỸ

THẢO LUẬN CHIẾN THUẬT MỚI

HOA THỊNH ĐỐN 19-3.— (AP) Đại sứ Maxwell Taylor sẽ về Hoa thịnh đốn vào khoảng 31-3 để bàn cáo lên tổng thống Johnson về việc Mỹ can thiệp nhiều hơn trong cuộc chiến tranh chống du kích cộng sản ở Việt Nam Cộng Hòa.

Nga bắc bỏ đề nghị mở hội nghị Gio Neo.

LUÂN ĐÔN 18-3.— Theo nguồn tin Anh, cuộc thăm viếng gần ở. Gromyko và thủ tướng Anh Wilson về vấn đề Việt Nam bắt đầu từ điểm mà cuộc đàm thoại giữa hai ngoại trưởng Stewart và Gromyko hôm thứ ba chấm dứt lại. Hai ông thỏa thuận rằng hộ cũng nhằm những mục tiêu giống nhau mặc dầu cách đạt tới mục tiêu khác biệt.

Người ta nghiệm rằng, vẫn phản Nga thì Nga không chủ trương trên tập hội nghị Genève 1964 trước khi Mỹ rõ chân đến sân bóng Bắc-Việt. Mặt khác, người ta lại nhận rằng Mỹ không muốn triệu tập một hội nghị quốc tế trong khi Bắc Việt chưa ngừng gây bắn VNCH và, vì VC tiếp tục gây bắn là để nhiều Mỹ phải trông phòng sẽ gây bắn tấn công sau là Bắc Việt.

Trong khi Trung Cộng và Việt Cộng đòi Mỹ rút về điều kiện và đòi mở lại hội nghị Gio neo mà Nga xô lại bác bỏ ý kiến mở hội nghị Gio neo bác nay có khác gì cùng khác đồng ý với Mỹ ít nhất về một điểm đó.

Trong một cuộc họp báo khi họp nghị Anh Nga kết thúc, Ngoại trưởng Nga đã tuyên bố rằng chưa thể mở lại hội nghị Gio Neo vì bước thứ nhất phải là ngừng cuộc xâm lăng đã. Được bắt bao liên lên hệ trước tiên là những nước tham gia Genève tuyên bố "nước bên là Bắc Việt một bên là Hoa Kỳ. Được hỏi Nga có chấp với khi sang Bắc Việt thăm Ông Gromyko trả lời «không nên đoán trước những việc chưa xảy ra».

Bắc Việt sẽ là An Ba Ni của Viễn Đông

BA LÊ. — Giới kinh doanh ở Pháp nhận định rằng : Đại Hà Nội và Lâu an Mạc tư Khoa, đây là 2 Việt Minh của chính sách Mỹ. Hai mục đích này không phải ngẫu nhiên, không song hành mà trái lại, của bổ trợ cho nhau là khác. Bởi vì, Tổng thống Johnson cảng ít nói bao nhiêu, thì những nét chính trong kế hoạch của ông lại càng hiện rõ lên trong tâm tư Tổng thống hãy ít nói.

Giai đoạn đầu : Hoa Kỳ thận trọng và đến do tăng giá mà Hà Nội phải trả để tiếp tục cuộc chiến tranh.

Giai đoạn hai : tin chắc rằng không thể thắng được. Bắc Việt sẽ phải hướng về Mạc tư khoa để xin viện trợ và Bắc Việt thiếu ăn, chắc không như Bắc Hàn và Nam Việt là những xứ có thể tự túc.

Lúc đó Nga sẽ xử xuất trợ cho Bắc Việt tăng lên (nếu viện trợ vẫn tăng sẽ được Hoa thịnh Đốn tán thành, và nếu cần viện trợ thêm) như thế Bắc Việt đến với Trung Cộng sẽ biến thành một thứ An Ba Ni ở Viễn Đông (như là An Ba Ni trước đây là Trung Cộng mua chuộc, rồi đưa đã tách khỏi Nga xô ở Đông Âu).

Kế hoạch này nhằm giải quyết vấn đề Việt Nam mà không cho Trung Cộng dính sao, và có thể là chống lại Trung Cộng.

Như thế sẽ gặp khó khăn là tuy kế hoạch phù hợp với ước vọng của Nga xô, nhưng Nga xô không có phương tiện để thực hiện. Thêm nữa Trung Cộng sẽ cố gắng chống lại, lúc nếm, lúc tác. Ngày 23 tháng 2, tám quan tướng của lên tuyên bố của bộ Chu không qua nổi được Hoa thanh Đốn. Hộ Cấu nói: "Nếu người Mỹ xâm lăng là thì rút, thì hãy lấy mọi thứ biện sáu nhân giải quyết vấn đề Đông Dương cũng sẽ bị vô phương. Nếu mà cách khác có nghĩa là quân đội Mỹ rút là một sự kiện cần thiết và

A xem tiếp trang 4

Ông Đô Trưởng kêu gọi

THANH NIÊN THAM GIA phòng vệ dân sự

SÀIGÒN. — Ông Đô Trưởng Sàigòn vừa ngỏ lời kêu gọi thanh niên hãy tích cực tham gia trong các phòng vệ dân sự.

Là thư của ông Đô Trưởng đã gửi cho các vị lãnh đạo các đoàn hề thanh niên thể thao. Các công tác phòng vệ dân sự gồm có công tác phòng vệ các phường xóm, đào hầm trú ẩn, lập đội phòng bóc, cứu thương, v.v...

Công cuộc phòng vệ dân sự sẽ được tổ chức để làm giảm các nguy nhiễm và thiệt hại do các vụ oanh tích và phản kích của địch có thể xảy ra.

Trung Tướng Tổng Tư Lệnh

KHEN NGỢI CHIẾN TÍCH CỦA LỰC LƯỢNG ĐẶC BIỆT

SÀIGÒN (VTX) 19.3.— Trung tướng Trần văn Minh, quyền Tổng Tư lệnh Quân lực Việt Nam Cộng Hòa, vừa gửi giấy khen Chuẩn tướng Tư lệnh cùng các đơn vị thuộc Lực lượng Đặc biệt đã thăm hoạch được nhiều chiến tích quan trọng trên mặt quân «Vũ Ngọc Điệp», hồi trung tuần tháng 2 năm 1965 tại Vùng Rừ, tỉnh Phú Yên.

Trung Tướng cũng ngợi khen các đơn vị này đã tích cực tảo thanh, khám phá được nhiều hầm vũ khí và đạt được những yếu tố quan trọng.

Trung Tướng không quên ngợi khen các đơn vị này đã tích cực tảo thanh, khám phá được nhiều hầm vũ khí và đạt được những yếu tố quan trọng.

Tin chính thức về vụ

V.C. CƯỠNG BÁCH DÂN khiêng xác chết

để biểu tình mấy ngày liền

SÀIGÒN. — Như đã loan tin hôm trước, bọn V.C. đã sách động đồng bào vùng Hòa Lân không các nơi vài ngoài đồn ở vùng ngày đi biểu tình suốt mấy ngày, bắn gây rối loạn. Nay có tin chính thức của Bộ Tư Lệnh Vùng I CT cho biết người nhiều vụ đã như sau : Ngày 15-3 lúc 2 giờ trưa, một phi cơ L.19 bay thám sát trên không phận Hòa Vang bị VC bắn lên. Qua ngày sau tu lại bay thám sát vùng này và thấy lũ 1 đại đội VC đang xây dựng công sự chiến đấu tại xã Hòa Liên và chống lại 1 nhóm dân chúng đông đảo bắt buộc phải khiêng khiêng chôn cất mấy chục xác chết của những VC.

TIN TỨC

Giết bạn, đoạt xe BỊ XỬ TỬ HÌNH

SÀIGÒN. — Không thăng 11-63 Nguyễn mạnh Hải (29 tuổi Bảo an viên phục vụ tại Biên Hòa), có một người bạn thân tên là Trần văn Boul (ở đường Nguyễn Trãi). Trước đây Hải có nhờ người gian bán bà Sinh, chị của Boul. Nhưng sau đó Hải sau đó nên không thành, vì nhiều tiền bạc giữa Hải và Boul không vì thế mà lành thạt vì thành thông Boul lấn lại trong Đô Thành Sài Gòn. Hòa đến Hải và Sàigòn chơi. Nhưng vào ngày 11-1-63, Boul đón Hải về đến Biên Hòa. Tại Xã Hiệp Thành quận Tân Biên, bằng Hải đưng bưa đánh chết Boul và đoạt chiếc xe. Sau khi gây hành, Hải vẫn đi lại và an ổn bà Sinh nên bà này cũng không có ý nghi ngờ Hải. Nhưng vì một cớ chi nào đó, nên bà Sinh đã nghi ngờ Hải và đã tố cáo với nhà chức trách. Hải bị bắt và thú nhận đã giết Boul đoạt xe bán cho ông Thiên Ấp tên xái. Sáng qua, tòa đại hình sau khi xét xử vụ này và đã lên án tử hình Nguyễn Mạnh Hải về tội cố sát và cướp. Nhưng tha bổng ông Lê văn Thiên và Hải đem tới cho ông xuất trình đã

BÁO CHÍ MỸ THAN PHIỀN

KHÔNG ĐƯỢC TỰ DO SĂN TIN Ở VIỆT - NAM

HOA THỊNH ĐỐN 18-3.— Hôm nay, bộ ngoại giao các chính tin cho báng Mỹ hạn chế việc thông báo tin tức về Việt Nam.

Đáp các câu hỏi trong một cuộc họp báo, phát ngôn viên bộ ngoại giao tuyên bố các viên chức Mỹ ở Hoa thịnh đốn và Sàigòn đang bận nghĩ tại Honolulu để thảo luận về chế hạch thông báo tin tức về Việt Nam.

Ông tuyên bố chánh phủ Mỹ đã có cố gắng đăng báo chi thông báo tin tức cho đầy đủ và tin cho rằng nhà cầm quyền quân sự Mỹ ở VNCH hạn chế công việc săn tin của các thông tin viên ngoại quốc về chiến sự ở Việt Nam.

Một viên chức của ủy ban nhà tuyên bố bộ quốc phòng hứa sẽ điều tra về lời than phiền này và sẽ báo cáo đầy đủ về tình hình.

Ông Moss (Dân chủ ở California), chủ tịch tiểu ban thông tin quốc hội, tuyên bố với các kỷ giả : "Chúng tôi rất chú ý đến việc làm sao cho dân chúng Mỹ được tin tức đầy đủ về Việt Nam.»

Hôm qua, một thông tấn xã Mỹ cho biết cấp thông tin viên không được phép nói chuyện tự do với các nhân viên Mỹ liên hệ với hoạt động quân sự ở Việt Nam.

Chuẩn Tướng Ng. Cao

KHÔNG HỀ ĐƯỢC CỬ

làm tùy viên Quân sự

SÀI GÒN.— Bộ Quân Lực vừa đính chính tăng trái với tin đăng trên các báo ngày 18-3, Chuẩn Tướng Nguyễn Cao không phải là Tùy viên Quân sự tạm Tòa Đại Sứ Việt Nam tại Hoa thịnh Đốn (Hoa Kỳ).

Đại Tá Nguyễn Khương vẫn đảm nhiệm chức vụ nói trên.

Chuẩn Tướng Nguyễn Cao chỉ là tùy viên quân sự của Đại sứ lưu động Nguyễn Khánh.

Không bỏ ở đường Ngô Quyền

Lựu đạn nổ trúng xe 1 Bác sĩ

SÀIGÒN. — Một tên không bỏ ném lựu đạn vào xe Bác sĩ Hà Minh Phòng đã tới, theo sau là một xe Jeep chở binh Hoa Kỳ.

Hai người con của Bác sĩ Phòng, 2 quân nhân Mỹ và 6 người đi đường bị thương vì mảnh lựu đạn.

Một kẻ tình nghi đã bị bắt giữ để điều tra.

CHỈ VÌ BẮT CÁN chặt trên 100 nhà

SÀIGÒN (VTX) Hôm 18-3, vì bắt cóc một vụ hắc hoạt đã xảy ra tại ấp Châu Vị, Thanh Hoa, xã Thanh Phước quận Hiếu Thiện tỉnh Tây Ninh, lửa cháy rụi 100 nóc nhà.

Chánh quyền Tây Ninh đã cấp tốc tổ chức ủy lọc đồng bào và trợ cấp các gia đình nạn nhân một số thực phẩm.

Trước đó, ngày 17-3, tại khu cư xá Nông cơ cách thị xã Bao Mê Thuột (Darlac) 7 cây số trên Quốc lộ 14 cũng xảy ra một vụ hỏa hoạn vì bắt cóc làm cháy 10 căn nhà, thiệt hại trên 300.000 đồng. Không có thiệt hại về nhân mạng.

Ngay sau đó, Trung Tá Tỉnh Trưởng Darlac đã đến tận nơi xem xét và trù định các kế hoạch cứu tế cho thích.

MỘT THƯỢNG NGHỊ SĨ MỸ TỐ CÁO:

Pháp giúp tiền cho V. C. để tiếp tục chiến tranh

CÁC ĐỒN ĐIỀN PHÁP Ở ĐÂY CŨNG ĐÓNG TIỀN CHUYỂN QUA PHÁP RỒI ĐƯA VỀ HÀ NỘI

HOA THỊNH ĐỐN 18-3.— Hôm nay, thượng nghị sĩ Stewart Symington, Dân chủ bang Missouri, tố cáo Pháp đã thu gián tiếp cực xâm lăng của cộng sản ở Việt Nam Cộng Hòa bằng cách cho Bắc Việt vay những mồn tiền trung bạn.

Nói về việc tài lập chỗ ước thương mại giữa Ba Lê và Hà nội, Thượng nghị sĩ có thể lực trong ủy ban ngoại giao thượng nghị viện tuyên bố :

«Chánh phủ Mỹ có nhiều sẵn sàng nghiên cứu mọi đề nghị của tướng De Gaulle nhằm tiến tới một giải pháp dành dự cho vấn đề VN. Tuy nhiên, Mỹ lấy làm tiếc là tướng De Gaulle đã để cho Pháp đã thu Cộng sản Bắc Việt chống VNCH».

Đồn điền cao su «nuôi» Việt Cộng

SÀIGÒN.— Theo tin của hãng Copley News Service, thì những đồn điền cao su của Pháp ở Việt Nam Cộng Hòa đóng tiền cho du kích Việt cộng để mua hai chế « bình xịt » hầu tránh cho đồn điền khỏi bị tàn phá.

Đây là một trong những cách kiếm tiền của du kích để dài thọ cho trận giặc suy cùng cực đã tại miền Nam.

Một sĩ quan Tình Báo Mỹ giải thích tình hình như sau :

«Việt Cộng hoạt động chẳng khác gì tên cướp trừ danh. Al Capone tại Chicago, thuở mà đến «anh chị» Hoa thịnh đốn. Ai chịu đóng thuế cho chúng và đưng tố cáo gì cả thì chúng sẽ để cho yên.

«Sự việc đó đã đến tình trạng đáng buồn là tại nhiều miền miền đến vậy(?) ít người phải nộp 2 lần thuế do số chỉ muốn được yên mà làm ăn, nên họ đóng thuế cho cả chính phủ và bần phái, và đóng thuế cho cả Việt Cộng để mua hai chế bình yên.

Tại nhiều miền, thuế của Việt Cộng còn cao hơn cả thuế của chính phủ.

Theo chỗ mật thương giá người Anh ở Saigon cho biết thì người Pháp chuyển tiền về Pháp, bề sau một trường mục cao độ ở Ngân Hàng, theo chỉ thị của cả bộ Việt cộng ở Ba La. Rồi số tiền đó bỏ về Hà Nội, để Cộng sản đãi thợ cho chi phí chiến tranh.

Thiếu Tướng Ng. cảnh Thi

muốn khoan hồng CHO TR.T. Đ.H.NGHĨA

SÀI GÒN.— Trong dịp ra du cuộc tống xuất ba ông «Hòa Bình», chúng thì được Bộ Tư Lệnh Vùng I CT trao một tài liệu gồm mỗi bản chụp là thư của Trung tá Đương Hiếu Nghĩa (đánh lên trong vụ 19/2) và một lá thư ngỏ của Thiếu Tướng Nguyễn Cảnh Thi.

Là thư của Trung Tá Nghĩa viết gửi cho một vị Đại Tá, nhờ nói lại với Thiếu Tướng Thi. Nội dung là thư đại ý Trung tá Nghĩa thanh minh về hành động của ông trong vụ 19-2,

P xem tiếp trang 4

ĐỌC BÁO

Luân Đôn và Việt Nam

• Phản chính trong những sáng kiến mà chính phủ Anh Quốc ấp đưng sẽ vào đề Việt Nam đã được bàn tới. Cách đây gần một tháng, người ta đã quan tâm nhiều đến sự mềm mỏi một quốc vụ khanh đến nhà ngoại giao Gian Anh Thompson đã theo dõi tại Mạc Tư Khoa.

Phái đoàn này đã đến Nga xô mấy ngày sau khi Hoa Kỳ oanh tạc lần đầu Bắc Việt. Nhưng dường như phái đoàn này đã không gặt hái được kết quả quan trọng.

Tuy nhiên, tại Luân Đôn, Chính phủ Lao Đảng đang chuẩn bị một sự vận động, có thể hòa. Cả người Nga lẫn người Anh đều chưa đưng quan điểm rõ ràng khoan : lựu tư cách đồng chủ tịch Hội nghị Gio Neo 1954, ngày nay có mang lại cho họ những trách nhiệm đặc biệt về Việt Nam hay không ? Người ta biết rằng Anh cho rằng Anh Quốc có đủ tiềm quyền để chuyển tới Mạc Tư Khoa mọi sự những thuyết đề nghị phù hợp với quyền lợi của Anh Quốc để thực hiện ở Đông Dương.

Những dự ngữ ấy hãy còn chưa được công bố chính thức là mà Mạc Tư Khoa cũng chưa trả lời. Nhưng có thể những giới ngoại giao tiết lộ cho biết thì, chắc chắn là Luân Đôn quan niệm rằng một hội nghị chỉ có thể mở đầu với 2 điều kiện tối thiểu sau đây :

— Ngưng chiến mặc nhiên tại VN. Hoa kỳ ngưng những hoạt động không quân chống miền Bắc và Hà nội bộ binh ngăn cản VC gây bắn những hoạt động du kích tại Miền Nam.

— Mặt Trận Giải Phóng không được tham gia tức khác vào mà chính phủ lâm thời sẽ được thành lập ở Sàigòn ; nếu mặt trận khác thì là Hoa Kỳ phải đặt vào tình trạng phải chuyển quyền bành cho Cộng sản.

Quan điểm của Gia Nã Đại trong bản tường trình U. H. K. S. Đ. C.

Theo ngoại trưởng Martin thì chính phủ Gia Nã Đại giải thích tại sao Gia Nã Đại đưng về phe thống sẽ trong Ủy Hội để công bố một bản tường trình như sau :

Tôi bảo cáo bản trong cuộc không hoàng ngày nay là có gắng tố lâu đời của Hà Nội nhằm nó lệ hóa Miền Nam bằng một chính sách xâm gây bắn, mọi sự xâm lăng mà bắt buộc là thể hiện dưới hình thức nào, người ta cũng phải lấm cho nó thể hợp vì lẽ chúng ta không thể để cho những kẻ thù phạm trong cuộc xâm lăng có thể đi đến kết luận cho rằng xâm lăng là có lợi.

(Le Monde 10-3)

H xem tiếp trang 4

NGA SỐ GIÚP ÂN ĐỘ DỰNG RÀO HỎA TIỄN ngăn Trung Cộng

TÂN ĐỀ LY 18.3 — Báo cáo thường nhìn của bộ quốc phòng Ấn cho biết Ấn đang thành lập hệ thống phòng thủ hỏa tiễn.

Theo nguồn tin thông thạo thì hệ thống này được trang bị bằng vũ khí của Nga.

Báo cáo không nói rõ các vị trí hỏa tiễn, cho biết là vài năm quan trọng được chọn, trong đó có thủ đô Tân Đề Ly, Calcutta và vùng kỹ nghệ Bengal-Bihar.

Tin chính thức về vụ

V.C. CƯỠNG BÁCH DÂN khiêng xác chết

để biểu tình mấy ngày liền

SÀIGÒN. — Như đã loan tin hôm trước, bọn V.C. đã sách động đồng bào vùng Hòa Lân không các nơi vài ngoài đồn ở vùng ngày đi biểu tình suốt mấy ngày, bắn gây rối loạn. Nay có tin chính thức của Bộ Tư Lệnh Vùng I CT cho biết người nhiều vụ đã như sau : Ngày 15-3 lúc 2 giờ trưa, một phi cơ L.19 bay thám sát trên không phận Hòa Vang bị VC bắn lên. Qua ngày sau tu lại bay thám sát vùng này và thấy lũ 1 đại đội VC đang xây dựng công sự chiến đấu tại xã Hòa Liên và chống lại 1 nhóm dân chúng đông đảo bắt buộc phải khiêng khiêng chôn cất mấy chục xác chết của những VC.

TIN TỨC

Giết bạn, đoạt xe BỊ XỬ TỬ HÌNH

SÀIGÒN. — Không thăng 11-63 Nguyễn mạnh Hải (29 tuổi Bảo an viên phục vụ tại Biên Hòa), có một người bạn thân tên là Trần văn Boul (ở đường Nguyễn Trãi). Trước đây Hải có nhờ người gian bán bà Sinh, chị của Boul. Nhưng sau đó Hải sau đó nên không thành, vì nhiều tiền bạc giữa Hải và Boul không vì thế mà lành thạt vì thành thông Boul lấn lại trong Đô Thành Sài Gòn. Hòa đến Hải và Sàigòn chơi. Nhưng vào ngày 11-1-63, Boul đón Hải về đến Biên Hòa. Tại Xã Hiệp Thành quận Tân Biên, bằng Hải đưng bưa đánh chết Boul và đoạt chiếc xe. Sau khi gây hành, Hải vẫn đi lại và an ổn bà Sinh nên bà này cũng không có ý nghi ngờ Hải. Nhưng vì một cớ chi nào đó, nên bà Sinh đã nghi ngờ Hải và đã tố cáo với nhà chức trách. Hải bị bắt và thú nhận đã giết Boul đoạt xe bán cho ông Thiên Ấp tên xái. Sáng qua, tòa đại hình sau khi xét xử vụ này và đã lên án tử hình Nguyễn Mạnh Hải về tội cố sát và cướp. Nhưng tha bổng ông Lê văn Thiên và Hải đem tới cho ông xuất trình đã

Tiếp theo trang 4

KHÔNG HỀ KHAN HIẾM XI MĂNG, ĐƯỜNG, BỘT MÌ

SÀIGÒN.— Tổng Nha Thương Vụ vừa ra thông cáo cho hay: không hề có nạn khan hiếm xi măng, đường, bột mì, sữa đặc, sữa bột,v.v.. Theo nhà này thì các thứ trên hiện có đủ dùng trong 5 hay 6 tháng nữa.

MẤN TÚ MỚI VỀ LẠI MẠO DANH NHÂN VIÊN AN NINH

SÀIGÒN.— Hồi 10 giờ đêm 18-3, bà Trần quyết T. và Trần ngọc O, (ở Phú Thọ Hòa) đang ngồi xem hát trong rạp Kim Chung ở đường Hồng Thập Tự, bỗng có Nguyễn văn V. (40, ở đường Trần quang Khải), tới ty xưng là nhân viên an ninh bảo Z đòi nhà hoạt động cho VC và mời 2 ông về bốt. Ông T. mời vị lấy giấy tờ cho V. thì V. chợp luôn vi. Cảnh sát đường gặc tại cây trong thấy xông lại hỏi thì mới hay V. là nhân viên an ninh giả, nên bắt V. về bốt. Cuộc điều tra cho biết, trước đây V. bị tù vì tội mạo xưng công an và mới mãn tù 3 ngày nay.

(C.C)

GIẢI TÁN 2 TOÁN THANH NIÊN TOÀN ĐÁNH NHAU

GIA ĐỊNH.— Khoảng 1 giờ 30 chiều 17-3, có 2 toán thanh niên tự tiện đánh nhau tại ngã tư Phan đình Phùng và đường Phan văn Trị (Gia Định) và định thanh toán nhau. Nhà chức trách hay tin, phái nhân viên đến nơi can thiệp. Thấy nhân viên an ninh đến, hai toán thanh niên bỏ chạy vào hẻm chùa Ông. Nhân viên hữu trách rượt theo thì chúng liệng trở lại 2 trái lựu đạn. Nhưng hai quả lựu đạn trên không nổ, vì chúng không rút chốt.

(CC)

CHÔNG ĐI ĐẠP XE, VỢ Ở NHÀ NGOẠI TÌNH

GIA ĐỊNH.— Bà Trần thị T. (39t, ở đường Vạn Kiếp Gia Định), có chồng là ông Trần văn Q. (phụ xe xích lô đạp) và đã được 6 mặt con. Nhưng gần đây, bà T. lại ăn tình với ông Phan văn S. (ở kế cận). Ông Q. nghe dư luận lối xóm đồn đãi nên có ý đề tâm theo rõi. Đêm 18-3, ông Q. giả đi làm rồi đến khuya quay trở về tính thì bắt gặp quả tang vợ và ông S. đang ăn ái. Ông Q. liền đi mời cảnh sát tới nơi lập biên bản.

(C.C)

TRIỆT HẠ NHÀ LÂM TRÊN ĐẤT B.S TÂN

Cách đây có một tháng thì lại đang tại đồng cất nhà trên đất của Bác sĩ Bửu kim. Thì trên hương 19 giờ 18-3, cảnh sát Tân Bình hiệp với Nghĩa quân, đến triệt hạ 12 căn nhà mới trên. (D.L)

HIỆP KHÔNG ĐƯỢC ĐÁNH NGƯỜI BẤT TÍNH

GIA ĐỊNH.— Khoảng 10 sáu đêm 18-3, bà N Nguyễn thị T. (28 tuổi ở đường Trần bình Trọng, Gia Định), đi bán bà con về gần tối nhà, thì bị một thanh niên chặn bắt mang vào bên phía bờ sông. Bà T. chống cự lại và trí hô lên. Thanh niên nọ đạo bà T. bắt tính rồi bỏ đi mất. Nhân người đi đường trông thấy chớ bà T., vào bệnh viện điều trị. (CC)

BỊ VỢ BỎ RƠI LẠI DƯỚI THÀNH ĐÔ CỬA

BIÊN HÒA.— Ông Dương văn K. (39t, ở xã Bình Trước), thương phế binh thời Pháp, trước đây có lãnh được một số tiền phụ cấp tàn phế đem về cho vợ buôn bán. Nhưng không ngờ vợ trắc nết lấy bết tiền và ăn cơn đi lấy chồng khác ở miền mây-nam nay. Ông K. phải đi bán vé số để mưu tính. Nhưng kỳ vừa qua, ông K. còn lỗ 6 tiền, nhưng không khi xẩn số ông K. lại may mắn trúng một triệu đồng và 5 tiền khác mỗi tiền trúng 1.000 đồng nữa. Ông K. đã nhờ bà con đi tính dùm.

(T.Hòa)

THỦ KÝ THÂU NGÂN, THỤT KÉT CẢ 2 TRIỆU ĐỒNG

SÀIGÒN.— Theo vụ tố cáo của ông Giám Đốc Công Ty cho thuê Nhà phố, Rượu đất ở đường Gia Long chiều 19-3, nhà chức trách có bắt cầu lưu Ân kiều A. (45t, thư ký thâu ngân của Công Ty nói trên), để điều tra, vì cam tội thụt kết tiền 2 triệu đồng của Công Ty này. Theo đơn thưa của ông Giám Đốc thì Ân kiều A. làm việc cho Công Ty đã được 20 năm nay và chăng việc số sách rất đáng hoàng. Gần đây, ông Giám Đốc thấy ông A. mua quần áo, mua đồn điền và phát và sắm sửa trang, nên ông sanh nghi xem lại số sách thì mới phát giác vụ ông A. thụt kết. Ông Giám Đốc liền đi tính với cơ quan hữu trách. Bị bắt, ông A. đã nhận nhận tội lỗi. Cuộc điều tra đang tiế

Chuyện võ hiệp kỳ tình
của TỪ-KHÁNH-PHỤNG

HỒI THỨ HAI MƯƠI BỐN

Giở Thần công ra trừng dâm phụ
Ngẫu xem tuồng lạ gặp yêu cơ

Người đến hả xâu ai lấy với vị đạo sĩ vo vẻ đi vớn ẩn vẫn nhau rất thân mật. Nhưng khi bọn họ lên tới trên đỉnh núi thấy có người, nhất là ý thị Long Tương đợi tại nơi đó, vội lấy dáy ra sẽ ra, đưa mắt hỏi Long Tương một cái rất lẳng lơ. Rồi ý thị đa đi tới lên ca vẻ rất tình tứ.

Long Tương thấy bọ một vẻ đang diệu của thế phụ ấy, chẳng ý đến nói với tí nữa thì mới hết những thức ăn vừa rồi trong dạ dày ra!

Chẳng vội quay đầu chạy xuống một lúc. Nhân Long thấy vậy, liền cười một cách điểu vot rất hết chẳng thôi.

— Cái sư huynh! Anh tuân Tay Nam đã tới, sao sư huynh không ra lân quen đi?

Rồi đặc đi Long Tương phải gương cười đã chữa thẹn, chẳng dịnh ninh nói ngay chẳng chẳng lại nghĩ cho mất sắc của người ta là đo trên sinh ra cho chắc đau tam dạ đã sao? Nếu bây giờ mình bẻ Đường sứ thế tao cũng khiến đi... phương hiểu lắm. Cho nên chẳng nói Nhân Long chỉ quay mặt đi chỗ và vào tiếp tục ngắm nhìn phong cảnh như thường.

Từ khi thấy ý thị xâu ai vẫn đạo sĩ lên đỉnh núi tới gặp, Hồ Nguyên cứ ngẩn ngơ đi ngay người. Không dại nhiên cao mấy lại khẽ bảo với Long Tương và Nhân Long rằng:

— Hai vị thế hiệp, chẳng ra đi thôi!

Long Tương gật đầu. Ngay đến thiếu phụ xâu ai bên kia ta đã tới gần cất giọng khác khéo như tiếng thanh la vỡ mà nói với Long Tương rằng:

— Ấy sao khi khoan, để chi thăng cho chết một bông hoa đi!

Nói xong, ý thị lại bông hướng nhìn chẳng ở tiếu mai tóc xuống tặng cho chàng và dính cẩm vào ta ao của chàng nữa.

Long Tương thấy ý thị gọi mình là vô tình ra, và khi nói thì nhơn bọt bắn tung tóe, mặt thì rất lẳng lơ, khiến chàng sáng chan ghét lắm. Chẳng hiểu trong người, đi chẳng mày lên. Lúc ấy Hồ Nguyên đứng bên cạnh, liền lên tiếng nói:

— Cô nương này có phải là ở ra ba của Điền Tri Phong Lưu Gia chủ ở Hình Vân Nam không? Tại ba Hồ Nguyên là sư đệ của Bang chủ Chín Nam Chân của Cửu Gia Bang. Xin cô nương khỏi phải biểu bông hoa này nữa.

Thiếu phụ xâu ai trợn tròn xoe đôi mắt nhìn lên đáp:

— Cũng Gia Bang thì làm gì được bản cô nương nào? Qui hồ bản cô nương cao hứng coi biểu cả bông hoa cho Bang chủ của các người đó nữa?

Hồ Nguyên biết lẽ lượt của Phong Lưu Gia kể tặng hoa cho người như vậy là có ý định kết cùng người đó để làm bạn với mình. Bây giờ ý lại nghe thấy thiếu phụ xâu ai này đám nói nhục đến sư huynh của mình là Bang Chủ của Cửu Bang, y tức giận khom tả, cười khặt một tiếng và nói tiếp:

— Mụ gốc cái kia, thiếu thời cao đất rộng gì cả! Ngày giác chủ Nguy Vô Song của các người cũng không dám khinh thường Cửu Gia Bang như vậy. Người đâu đừng nghĩ cuồng đến nỗi dám ăn nói vô lễ như thế. Hồ Nguyên này phải cảnh cáo người một phen mới được!

Nói xong, y gọi tay phải lên nhìn ngay, thiết phụ tán cả ngã lưu!

Thiếu phụ xâu ai nói sắt thì, Đạo sĩ đã cạnh y thì đã cười khinh vẻ xem lớn nói:

— Người có tài ba như thế nào mà đám can thiệp vào việc nay? Hai chẳng cao ấy đau đến thu người lên tiếng nói?

Nói xong, y phất tay áo lớn rồng vào mặt Hồ Nguyên ngay. Nhưng tay áo y chưa đánh trúng Hồ Nguyên thì y đã kêu thay, một tiếng sau mấy lại mặt nhau mỗi, hình như đã bị người ta đánh cho một thế cái nặng vậy.

Thiếu phụ xâu ai hơn Đạo sĩ một cái vừa cười vừa nắng chửi lắng:

— Người chỉ được tài ba ở trên gương mặt thôi, còn tài ba thực sự thì người tầm thường lắm. Thôi, ngoan ngoãn đừng sang một lần đụng tôi mà ít cao cả cô nương nữa!

Nói xong ý thị trợn đôi mắt lên nhìn Hồ Nguyên rồi lại cười tít mắt lại và nói:

— Không nợ tên ăn mày mà cũng có một hai miếng vẽ quên! Lại đây đã Trại Vương Thường Lễ Tam Nương mày thân tàng sư người một chút nào!

Nói xong, ý thị gọi hai tay lên không thấy có một tí gió động nào

(Còn nữa)

chị em bạn gái

HÀ-MAI-LAN

Chị em cố nên to tiếng với chồng không?

Phần nhiều vợ chồng trẻ cãi nhau là do lòng tự ái đã ở mức quá cao. Hơi chạm tự ái một ý đã cãi nhau, rồi hòa rồi lại... cãi nhau!

Riêng về phần người đàn bà, nếu phải chịu "mang tiếng" là sợ chồng, phục tùng chồng, thì thiết tưởng sự mang tiếng đó không đáng xấu hổ, bởi vì đây là cái ca tình rất người đông phương mà người tây phương không nhìn nổi.

Người đàn bà Trung-Hoa, thời xưa thường có quan niệm: "từ người cha trở vào là công việc của mình, từ người nhà trở ra là công việc của chồng».

Điều đó tuy không hoàn toàn thích hợp với thời đại chúng ta, song ít ra nó cũng là một ý kiến hay cho những bà vợ có tính sống sao muốn lấn át quyền chồng.

Một nhà tâm lý học cho biết: « Đàn ông rất dễ hiểu, dễ thích. Chỉ cần nắm được nhược điểm của họ là ta thắng hết... nửa phần ».

Theo nhà tâm lý học, thì muốn giữ chồng khỏi bỏ mình đi chơi bằng cách: cho chồng ăn ngon và biết cách... mình chồng! Đa số đàn ông thường thích được vợ con coi mình là chúa tể, vợ tại sao chúng ta không ban cho họ cái « ảo ảnh » đó?

Còn nếu người chồng to tiếng với vợ, thì cách tốt nhất đừng to tiếng cãi lại. Hãy để cho giận của họ nguội đi đã, đợi lúc thuận tiện chỉ cho họ người, hãy phân tích thời hơn. Người đàn ông tuy nóng nảy, nhưng có một lòng tính rất phục thông, chúng ta phục, để là được tính biết phục thôi.

MÁCH GIÚP

HÀ-MAI-LAN

— Bà L.T.HÙNG (Saigon):
Bạn khó gửi điều kiện bổ lớp bạn sẽ quan đó.
— Bạn NGUYỄN MẠNH HÙNG (Saigon):
a) Đa gửi mong mà tạ thể các đã nông trong v...
Đừng để ý tan bình.
b) Đã mách trên mục CLBG, bạn không theo dõi nên không biết đây thôi.
— Em TÔN THẤT QUÂN (Saigon):
a) Hơi lan thôi.
b) Em cố thể theo thêm chút đinh nữa Đừng lo.
c) Nên nông đến gần « chu ».
d) Quáng cao độ qua đang, đừng tan.
— Bạn D. KIÊN (Saigon):
a) Không thể trả bà g phần đó.
b) Bạn tra hỏi sinh Long Bình ở đường Tự Do hỏi xin cuốn sổ về may ảnh, người ta sẽ cho khóa phải gửi tin bây Nhật mang.
— Bạn THÂN VĂN NA (Vườn Chuối):
a) Không.
b) Có Phúc đã sức khoẻ hơn vậy.
c) Sự nghiệp của đã ngày của bạn.
d) Không. Chỉ tập bộ ngày xương lưng, sau thêm được vài phân thôi.
e) Không có cách nào ngoài cố gắng phấn, dựa mông bao nhiêu trong vô ... bình.
— Bà QUÝ (Saigon):
a) Không đã gì cả. Làm mà trong cả và các vết rạn không đi thôi. Mua tin tức cho bạn nhận. Gnan thương thêm gần giá bằng cách dưới tất thư gửi trên đồ thư thôi.
b) Không. Nhưng đó...
— Cô LÊ THÀNH (Hoa):
Cô thư chưa mua tin bằng Saigon.
— Bạn ĐÀO LÊN (Saigon):
a) Ở đường Đào Duy, tên đó bên cánh bưu, người ta sẽ chỉ cho.
b) Đã gửi bản tính chính qua.
c) Được, miễn là có bao bao cho nó thôi, thôn, cố đó khai sinh là đủ rồi.
d) Hồ tại trại Lê văn Duyệt, đường Lê văn Duyệt Saigon.
e) Non mừa, lông mày đưng.

GIA ĐÌNH LY LY

ĐỨC-KHÁNH

SỐ 33

Truyện dài của VÂN-QUANG

Có thể là Liễu tin được bởi Liễu đã trông chẳng kiếm cách đó. Con những người khác cho là chẳng tôi nói đúc. Nhưng chẳng tôi đã chẳng mong bằng những chiến công.

Liễu hỏi tôi có cần gì không để Liễu gửi ra. Cần hơi ấy để tôi, Liễu đã gửi tôi và tôi đã nhận được tất cả những gì thiết thân.

Mong Liễu tiếp tục gửi cho tôi như vậy. Người linh đi xa không cần gì hơn. Liễu có thể tin được rằng một người linh trở nhận được là như tình của người yêu mà không cần an bữa cơm chiều không? Đưa vị thế chuyện đó đã xảy ra rồi đó.

Tôi bình dũng thay! Liễu đã ngồi trên chiếc ghế xích đu, dưới cây cam cả thấy được thư tôi. Liễu đã nghỉ gì khi đọc tên anh ấy giống mình? Mặt trời Cà Mau lên khá cao sở đó, nắng và nóng tưởng có thể đốt cháy những mảnh lá vàng khô cằng nay. Tôi phải cách xa mưa ra trên đường cụm tre kia tìm giấc ngủ.

Mang tin Liễu
Đang

Quyết,

Cả mau ngày...

Đã khôn nên!

Mấy gởm thôi! Tất cả những bí mật của mấy đã bị khám phá rồi rồi tao. Mấy hay xuất hiện với Ngọc làm phải không? Đường có đy đã em gái tao, nó con... vì thành niên đó. Con chưng ở tôi. Có chuyện gì mà kiếm cho bằng hết, tao sẽ nhận đành một người anh chẻ chớ cho các em không thì đm đau gớt!

Hồi sưa nghe nay tuyên bố mình cách... thằng thiết rằng mấy chân những người con gái con nhà lành. Bây giờ mấy lại chết. Cho nên tao vẫn nghĩ rằ cuộc đời những thang linh trở như mình không có định luật nào về hình yêu cả. Thằng nào thế nhưng, thằng đó sẽ... tự phân hối mình.

Nếu mấy có tình yêu tao cũng mừng cho mấy. Ít ra thì bạn ngày sau có nghĩa, bạn đến của cô anh sáng. Song như mấy đưi khi cũng thấy cuộc đời tàn tồi. Chạy mấy cũng cần một thăng lại tàn sự, tao rất tin không được ở gần mấy trong những lúc nay để bởi đây mình đất nhau đi đường đang đó và đem đến tao với mấy chưa vào cao buồng hợp nam đây nào.

Hôm qua tao có ở Kiến Phong, đưng đy xe xe với mấy ở các vô đó phương, chưa như cơn n.p aat, vo được mấy con đao gam. Đang là tao vẫn bậu cử những anh tiểu đoàn 3 cần tăng cường nên chẳng tao lại ra đây. Chưa đính đâm gì cả. Tạm thời giữ tính đơn anh. Đ.T. 3 vẽ đến nơi.

Tình bình ở đây hết mấy khá quan trọng bởi tao với mấy đeo con thiếu tự lớn tơn ở đây nhiều. Thành thường con gặp một người đẹp vận áo đài nhân. Thời thì cũng có mấy lí chia thương cho tin cho đy đây khách chính nhân. Em Thơm bên thôn ở cây cho tao mấy lắc chẳng rồi, bế con và vẫn bán thơm cho thiên hạ. Em Lích bán ở quán rượu ngày xưa tao với mấy vẫn ăn, chết vì theo anh vẽ nhà quít, nghe đâu bà ... đã mang đi tiếp tế cho đích bị anh tiu bay sáu vệ qua nên bị đạn vào đầu. Tao vẫn tiếc cây đai của em Lích.

Đại khái ở đây chỉ có bằng ấy đi thay. Người ra có chuyện đáng kể nữa là thành phố tình lý đã có vẻ... quây lý hơn xưa nhiều. Nghĩa là cũng tàm tạm đủ các mặc của một quận lỵ.

Bây giờ đến chuyện của tao. Nhưng thông tinh sinh ta đã thông minh ngay như mấy chắc chắn mấy đã thấu hiểu phải nào lắm sự của tao. Sở dĩ tao nói phải nào thôi vì tao tin rằng chẳng mấy tình tình không hiểu tao nghĩ gì trong lúc này vẫn cùng có những chuyện thông thiết nói ra lúc này với chẳng mấy được. Với mấy tao có thể thành thật nói tất cả những gì có thể được.

Chắc mấy không lạ gì nữa rồi bởi đã là chuyện giữa tao và Liễu. Mấy đã nghe gì? Mấy cho rằng tao... kẻ ở đi lợi dụng một gái phụ phàm không? Hay là mấy cho rằng tao chết vì cái phong cách của Liễu — tao mang sau đầu có đem vàng tình cảm và vai chết — Em gì thì đã tao là những một vợ bao con. Kể ra chẳng may đã cuối. Sang tao có lý của tao.

Với cay tao đam phụ phàng mà trắng tao với Liễu. Tình yêu bất ngờ tao mới sự cố thương đã tình thương và đã tình yêu. Nhưng ngay đoạn đó gần như không đau đớn thời gian. Tao như mới bước sang hành quân. Đời vì tao bị mất những ngã bởi tiếng vì tao sẽ" của đoàn trăng cùng Liễu đã ra đó tôi trở gặp Liễu, kim Liễu cũng tin thương như tai cái những người đau bởi trên qui khác. Tao chỉ y đến Ngọc bởi Ngọc giống Phương ngày xưa thì như của tao, không lấy được nhau vì Phương ở lại ngoài Bắc.

Cho tới khi tao biết rõ hoàn cảnh Liễu tang thương Liễu vô cùng. Bởi chẳng mình đã bởi nó "cuộc đích thanh hoa" để ngày nhau cái sự thương đi khi đi tập khi. Người đau bởi đã cùng thay không phải vì cái đau chung thay cái tất cả những người đau bởi A Đông mà chẳng thấy vì bị lừa đã, chẳng thấy vì bị « thốc tuyên truyền ». Sự ngày thơ đã mất phải vì tình yêu, mất phần vì bão nắng yêu đuổi của người đàn bà.

Tình thương đã đến với tao bao đêm cho Liễu và đưa Liễu về Saigon. Bằng cũng tở bởi Liễu vẫn trong suốt cuộc hành quân Miền Tây, tao thấy thiếu vắng. Hình như Ngọc như cho đóng nguyên lại trong tâm tư. Tao mong mỏi đó đip về Sài-gòn, nhưng tao vẫn nghĩ ngờ tao không biết vì Liễu hay là vì Ngọc. Nhưng thế thế chắc mấy sẽ tìm tin cưới. Mấy cho rằng trong thời lý đã đến đúng phân vân lớn cuộc. Đã nhớ thấy Liễu cũng đã đăng bơm Ngọc và Ngọc thì tiết đẹp hơn Liễu tất nhiều. Mấy đúng chết, mấy nghĩ vậy là đúng. Có thể trong khoảng thời gian đó tao đã nghĩ như vậy. Tao không ngượng ngùng khi thú nhận với mấy điều đó, thật ra nó chỉ là những điều rất thông thường của những con người... rất người và rất linh nhạy chẳng mình.

Nhưng cho đến khi về tới Saigon, gặp Ngọc rồi gặp Liễu tao thấy có cần tình với Liễu hơn. Ngày có Liễu nhớn khi gặp tao, đã Liễu nói rất lí, nhưng trong đó mắt Liễu đã nói rất nhiều. Liễu mong mỏi được gặp tao, mừng vì xác đang khi thấy tao nhiều hơn là Ngọc. Hình như Liễu muốn nói: « Liễu chỉ có người mình anh. Quả đúng như vậy, vì tao đã Saigon. Liễu cố có mỗi mình tao là đến đây thường đến với mấy lí rất nhiều tao không quên tăng cả mấy, nhưng mấy đến với Ngọc cho không phải đến với Liễu.

Tao đã nói chuyện với Liễu nhiều. Tao thấy với mấy đó lúc tao muốn khai phóng ra rằng tao đã có vợ hai con, nhưng khi nhìn đôi mắt Liễu, nghe tiếng Liễu tao lại không nói. Lam tao sẽ có thể nói nhưng vẫn đương trong khi Liễu bước tuần không nghĩ tao chuyện đã bao giờ cả. Lần lần khi tâm qui và thương Liễu quá, tao vẫn tự nói thầm với mình mình cách khó nói:

— Tại sao Liễu không hỏi mình cảnh đã có gia đình chưa?

Nếu Liễu hỏi như vậy tao thế với nàng là sẽ có đã can đảm trả lời.

— Anh có gia đình rồi, mặc dù cái gia đình đó... không được yên ấm lắm, song anh đành bỏ tay không biết làm thế nào hơn.

Mấy có tin là tao đã can đảm, để tao cách để trả lời như vậy không? Có lẽ tự lấy tao không nói với mấy về chuyện gia đình tao, nhưng tao mấy biết cho bởi tình tao là thằng lí thích phân với khi gặp bao hiểu chác không phải vì tao muốn đau. Và lại mình cũng không có cơ hội để nói với nhau và hơn nữa có nói ra, tao biết chắc chắng mấy cũng chỉ buồn đau tao hoặc có tăng cười rồi sau một ngày trước ao quên hết chẳng được tích lợi gì.

Đúng vậy không?

Cho nhưng lý do về chuyện gia đình không yên ấm, mấy chỉ phép tao trên gửi kín.

Nếu vậy tao thẳng im lặng để gặp nhau vui với nhau mà bình tin, cái với nhau một vài giờ, ngày hôm sau hoặc hôm đó, mình thấy sao cũng ra một trật tự trên lý cái hả hê bởi. Tao sẽ mấy biết tao.

Tao tiếp tục chuyện Liễu. Tao đã từng ngồi với Liễu suốt một buổi chiều và nhưng lúc đó tao có cảm tưởng rất là thân mến mấy mà đã sống với cái cảm giác của những mối tình thơ mộng. Do đó tao biết rất tao yêu Liễu.

(CÒN NỮA)

DIỄN ĐÀN

(Tiếp theo trang 3)

và một thị bộ. Vì sối cầm thay, những con người kiểu kỳ nhỉ vậy cao đó lại hãng ngày được ăn ngon, mặc đẹp trên đồng tiền của đám hành khách nghèo và lộn thân đó vậy.

Thơm ông Giám đốc, trên phương diện thương mại, quy Công Ty đã vẽ đang phát triển một cách mạnh mẽ, cho đến nỗi phải mướn thêm máy bay ngoại quốc, phi cơ ngoại quốc, và tuyển dụng thêm chiếu đãi viên v.v... và có đến cả phân lợi cho để cho ba con quốc tế thân vào. Sở dĩ được tiến đến đến mức như vậy, là vì sự hành khách trong nước, thu nhất là số hành khách thôn quê, đã ý thức được sự tiện lợi và niềm vinh của phi cơ. Nhưng đối khi ngoài hành khách thường hay nghĩ thấy hai phương diện tiện lợi và hiệu năng của phi cơ con chưa đầy đủ, chưa phải là hay y nữ chính gup cho công ty hãng không đáu sự phát tiến.

Sau hết, để ngăng hết, tôi xin kính chúc ông Giám Đốc và thành thực chúc cho quý Công Ty sau năm mới này được thăng, tiến trên mọi phương diện.

Một hành khách thường xuyên của hãng Hàng Không Dân Sự Việt Nam.

B.S. Thanh

THẮC MẮC KHIẾU NẠI

(Tiếp theo trang 3)

Được như vậy là Chánh phủ đã ban cho một món quà vô tình thân rất quý giá và bộ sẽ hàng sự trong nhiều vụ, vì cảm thấy những hy vọng tươi tắt mà bộ sẽ được hưởng sau này.

Kính xin Tân Thủ trưởng, Ông Tổng Giám Đốc Công Vụ khán xét với những nguyện vọng hợp tình hợp lý của chúng tôi trên đây, và cùng để thực thi sự công bằng xã hội mà bao cho chúng thì những tình nguyện trên, chúng tôi thật vô cùng cảm tạ và đội ơn đức đức.

Kính xin Tân Thủ trưởng, Ông Tổng Giám Đốc Công Vụ nhận nơi đây lòng tri ân nồng nhiệt của chúng tôi.

Một nhóm Công chức hạng «C» thuộc Bộ Quốc Lực V.N.C.H.

Đồng ký tên

TIN SÁCH

Quý bạn hãy hỏi mua ngay:

— ANH NGỮ THỰC DỤNG I và II
(để dùng kèm cuốn ENGLISH FOR TODAY I và II)

— DỊCH và NGỮ VỰNG A.V. I và II
(để dùng kèm PRACTICE YOUR E. I và II)

— HỌC ANH NGỮ I và II
(để dùng kèm LET'S LEARN ENGLISH I và II

— VĂN PHẠM ANH VĂN (toàn bộ)

cả hãy cuốn trên do g.s. LÊ - BÁ-KÔNG soạn rất công phu. In đẹp. Giá phải chăng. Ngoài ra, hãy mua ngay để sợ thì.

KIỂU CHỮ GIẢI-650 tr L.V.Hoè
LUYỆN THÌ QUANG HỌC — Đoàn Luyện
ĐẠI SỐ HỌC T. H. B. N.C. — Đoàn Luyện
HÌNH HỌC — T. H. B. NC. — Đoàn Luyện

Ban Tu Thư Ziết Hồng xuất bản
Giám đốc: LÊ-BÁ-KÔNG.

THUỐC ĐIỀU KINH
GYNOPAUSINE
VIỆN BÀO-CHẾ ODILIA-PARIS

Trị bịnh: - THẤY KINH CHẬM.
- KINH NGUYỆT ÍT.
- TUỔI HỒI XUÂN VÀ DẬY THÌ
- KINH NGUYỆT KHÔNG ĐỀU.

BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

KN SỐ 891-QCDP-B 6-63

IODOPHÉDRINE MUS

Chận đứng cơn ho suyễn

KN. Số 367 ngày 1-8-63

Phòng thuốc Nhuận - Cầu
Số 45 Đường CHÂU-VĂN-TIẾP — Cholon
(Trước cửa rạp hát UDO)
SÁNG CHẾ CÁC THỨ THUỐC:
Có trị bịnh nước dái dường, nước dái cỏ sợn
KN. Số 727 ngày 21-2-64

BỔ PHÉ TRỪ LAO ĐƠN: Trị bịnh phổi, ho ra máu.
AN VI HOÀN: Trị đau bao tử, đau ruột, ăn được, ngủ ngon.
THUỐC SIÊNG (XUYÊN): Trị bịnh sáng (ben) đơn nhiều, ít e ngực, khó thở, toát mồ hôi.
BỔ THẬN BAN LONG HOÀN: Trị bịnh yếu đuối.
SANH HÓA HOÀN: Trị bịnh bạch đai, tử cung, điều kinh và khí đau bụng.
THUỐC TRỪ TRÌ VA MÁCH LƯƠN: Trị bịnh trĩ và mạch lươn
PHONG DÙI HOÀN: Trị bịnh ngứa thước máy day.
CƠ LY HOÀN: Trị mắt ngủ, đau bụng, phong thấp, bịnh lở ngứa, bắc lão
GIẢNG HUYẾT ẨP HOÀN: Trị bịnh mạch máu cao. (tension)
TIỂU NHI BÁCH NHẬT KHAI HOÀN: Trị bịnh ho gà của trẻ em
PHONG THẤP ĐẠU CHÂN HOÀN: Trị bịnh đau phong thấp, đau khớp xương, bịnh mỏi bàn tay và chân.
TÂN KHÍ HOÀN: Trị ra dái của đàn ông.
XÍCH ĐỚI DIỆN HOÀN: Thuốc xây chữa về gan nhiệt, huyết độc con tay và mình sốt dây v.v. đến: mọi ăn sau và lở loét.
TRÀNG NHẠC NỘI THỌ HOÀN: Chữa rắc chứng trong ống ở cổ và đờn bạch các nơi khác.
THÔNG HOÀN: Trị các o bọt độc sanh ở trong hay ngoài da và nhú ung, mụn nhọt.

Con mạch miễn phí
K.N. số 752 ngày 24-3-64. UBKNQC.BYT

Em nhớ Khóc đêm Mất ngủ
uống
Anacine
trị: NỐI MÀY DAY - PHONG NGỨA - HO - SUYỄN
572 BYT 20-II-63
PHONG PHÚ

THƠ

VẠN ĐÊM

Đy hương đậu thoang thoảng
Tiếng sáo đâu vọng về
Ai đi trong tình mịch
Lạc đến nơi rừng mê
Thân đơn trong hiu quạnh
Lắng nghe khúc nhạc sầu
Chỗ lòng thêm thôn thức
Như giờ vĩnh biệt nhau.
Đêm nhìn chân vào đêm
Tiếng lá rơi bên thềm
Như bản đàn năm cũ
Trong giấy phút bên em
Nay còn đâu em hỡi
Hai phương trời xa nhau
Nghìn thu em vĩnh biệt
Sầu lăng trong đêm thâu.

Le-toàn-Phương
Trong «Tiếng dân xưa»

VỌNG QUÊ HƯƠNG

«Nơi xứ Huế chiều nay mưa hay nắng
Cầu Trường tiền gió cứ lồng muôn phương
Và đêm về Vỹ Dạ cỏ nhớ thương
Người độc hành xa quê hương yêu dấu
Qui nhơn đêm đêm trăng buồn giữ bóng
Đã lạnh lùng người lữ khách thơ hương
Mong ngài về thăm Bồng Lai
Đã nhìn tà áo trắng thoáng trong sương
Ai đang ở thôn Vỹ Dạ đêm trường
Có biết chăng một người ta quê hương
Nhìn trăng buồn mà cảm thấy nhớ thương
Và mơ về quê hương vời vợi dương

NGUYỄN-THỊ-BÍCH-LIÊN
Quy Nhơn

MƯA BUỒN

Trời chiều mây bao phủ
Phố buồn một chiều mưa
Gió lùa qua khe cửa
Từng giọt mưa lung linh
Mưa rơi theo gió lùa
Nhớ đưa từng giọt lạnh
Gì... buồt cả tâm hồn
Ngoài hiên mưa tỉ tách
Tông giọt động trên mành
Làm tơ buồn đa tịch
Phố vắng lạnh hương tình
Mưa rơi đường cát bụi
Đời tiếc quàng đường gió
Long lanh từng giọt đọng
Nặng trĩu giọt mưa buồn
Đêm khuya từng đêm dài
Mỏi áo in bóng hình
Mưa rơi từng giọt nhẹ
Thấm vớt chạnh lòng sầu
Du du vô định gió
Hiu hắt điệu nhạc buồn
Vang xa từng thoáng rơn
Ào suyên cả tâm hồn.

HƯƠNG - TRÀ

Thách chiến với PHÙ THỦY TỬ THẦN

★ MỘT NHÀ TRUYỀN GIÁO SỐNG GIỮA ĐÁM DÂN MAN RỢ, DÁM NGANG NHIÊN THÁCH THỨC VỚI NHỮNG PHÙ THỦY CỰC ÁC CỦA DÂN PAPOU.

(Tiếp theo)

HIẾU KỲ

Tôi cũng vậy, tôi chỗ đợi cơ hội thuận lợi : khi một con rắn nằm sát đất, chỉ cần một nhát xây nó cho trăng, người ta có thể đánh pẫy xương sống của nó. Khi đó con rắn là trò chơi hoàn toàn bất lực.

Năm chắc cây gậy trong tay, khẽ nhích chân để tìm điểm tựa, mắt vẫn không rời con rắn; tôi lùi lại hai bước, Con rắn lập tức ếp mình xuống đất. Cũng nhanh không kém gì con rắn, tôi nhảy vụt ra tới phía trước, vụt mạnh cây gậy xuống và đánh gãy luôn xương sống của nó, rồi với một khoảng cách, tôi đập dập đầu con vật hung.

Tôi quay lại xây các bạn tôi, đang nằm ép rạp ở ẩn xa chừng kiểu cách vừa rồi :

— Lại đây, các em. Các con không thấy ta đã giết con quỷ ấy rồi hay sao ?

Tại làng Karamo, tôi cũng lại đọc bài diễn văn, trước một đám đông, giống như bài diễn văn mà tôi đã đọc ở Kadjabi. Ngày hôm sau, sau một đêm một nhóc nằm trong cần nhà làng đây ngưỡi và mỏi bồi, tôi cử hành lễ tiêu một bàn thờ đựng ở giữa sân làng vừa, để chôn dưới, tôi lại đọc những câu kinh trừ ma quỷ của tổng lãnh Thiên thần Mi Ca È.

Đám dân làng tôi dự lễ và chăm tính đông hơn thường lệ, và cũng tỏ ra sốt sắng hơn nhiều. Cũng ơn chúa ! Cuộc thử thách đợc vào 1 lần.

Cũng ngày hôm đó, tôi lên tới khu làng A-vole, cũng ở mé sườn núi, nhưng tạo bởi kia một dòng nhỏng nhỏng lớn ở chôm, phải leo từng bước một, mới khỏi bị ngã nhào xuống vực. Tôi có đề thời gian để suy nghĩ.

Hôm qua lúc mà tôi cầy con rắn bạc, tôi không hề có một ý niệm gì về sự «gặp gỡ» bất ngờ ấy và lối thách chiến của tôi với bọn phù thủy. Nhưng sự kinh hãi, tố rặt hơn bao giờ, của thổ dân được chứng kiến cảnh đó, những lời xám xì trong đám làng, những câu chuyện trao đổi trong buổi tối ở nhà làng, cuối cùng sự sốt sắng của những thổ dân trong làng Karamo, đã làm cho tôi lên tưởng tới vụ thách chiến của tôi rất nhiều.

Phải chăng bọn phù thủy đã bố trí con rắn đó trên đường tôi đi ? Bọn chúng đã nhận lời thách thức của tôi chăng ?... Cong khai giết tôi là tối ngày hiểm cho bọn chúng. Chúng sẽ làm đám làng nổi lên chống chúng ; và nhà chức trách sẽ không quên điều tra thủ phạm. Nhưng, hiện chúng có đánh lén anh lại chăng tôi, bằng phương cách cổ hữu của chúng chăng ? Thứ bằng thuốc độc ? Nhưng gì đã có Jean Tiêu ở đó, luôn luôn nơm chương mới cách rõ cũng cần mặt và trong thân ái, đã ăn thức uống của tôi. Sự đựng các mà chúng gọi là «chai», chăng. Chúng sẽ bảo cho non nhân biết ngày nào phải chết, chăng hạn. Ngày nhảy, vì quá kinh sợ quyền lực mà quý của bọn phù thủy, sinh ra nó quý của lòng lành Thiên thần Mi Ca È.

Đêm dân làng tôi dự lễ và chăm tính đông hơn thường lệ, và cũng tỏ ra sốt sắng hơn nhiều. Cám ơn chúa ! Cuộc thử thách đợc vào 1 lần.

Cũng ngày hôm đó, tôi lên tới khu làng A-vole, cũng ở mé sườn núi, nhưng tạo bởi kia một dòng nhỏng nhỏng lớn ở chôm, phải leo từng bước một, mới khỏi bị ngã nhào xuống vực.

Tôi có đề thời gian để suy nghĩ.

Hôm qua lúc mà tôi cầy con rắn bạc, tôi không hề có một ý niệm gì về sự «gặp gỡ» bất ngờ ấy và lối thách chiến của tôi với bọn phù thủy. Nhưng sự kinh hãi, tố rặt hơn bao giờ, của thổ dân được chứng kiến cảnh đó, những lời xám xì trong đám làng, những câu chuyện trao đổi trong buổi tối ở nhà làng, cuối cùng sự sốt sắng của những thổ dân trong làng Karamo, đã làm cho tôi lên tưởng tới vụ thách chiến của tôi rất nhiều.

Phải chăng bọn phù thủy đã bố trí con rắn đó trên đường tôi đi ? Bọn chúng đã nhận lời thách thức của tôi chăng ?... Cong khai giết tôi là tối ngày hiểm cho bọn chúng. Chúng sẽ làm đám làng nổi lên chống chúng ; và nhà chức trách sẽ không quên điều tra thủ phạm. Nhưng, hiện chúng có đánh lén anh lại chăng tôi, bằng phương cách cổ hữu của chúng chăng ? Thứ bằng thuốc độc ? Nhưng gì đã có Jean Tiêu ở đó, luôn luôn nơm chương mới cách rõ cũng cần mặt và trong thân ái, đã ăn thức uống của tôi. Sự đựng các mà chúng gọi là «chai», chăng. Chúng sẽ bảo cho non nhân biết ngày nào phải chết, chăng hạn. Ngày nhảy, vì quá kinh sợ quyền lực mà quý của bọn phù thủy, sinh ra nó quý của lòng lành Thiên thần Mi Ca È.

Đêm dân làng tôi dự lễ và chăm tính đông hơn thường lệ, và cũng tỏ ra sốt sắng hơn nhiều. Cám ơn chúa ! Cuộc thử thách đợc vào 1 lần.

Cũng ngày hôm đó, tôi lên tới khu làng A-vole, cũng ở mé sườn núi, nhưng tạo bởi kia một dòng nhỏng nhỏng lớn ở chôm, phải leo từng bước một, mới khỏi bị ngã nhào xuống vực

TRUYỆN THẬT

CHỮA BỆNH CƯỜNG bằng tim người chết

★ Đêm đêm trên bãi tha ma xuất hiện một bóng đen quái dị, dùng cuốc đào mả người mới chết để móc tim ăn...

★ Mối tình bi đát của một nàng thôn nữ với người tình nhân bị cùi hủi đày mình.

(Tiếp theo)

Cân đánh Quý trước kia có lần xin thuốc uống, chăng công nhận thuốc là của ông thầy Mường quả là hay. Nhưng chăng cho rằng tài của ông thầy Mo chỉ có thể chữa được những bệnh thông thường, như sở não, sốt rét, cảm cúm... là những bệnh do gió tiết xâm gây ra, hoặc gió hướng do nắng gió, còn thì những bệnh như ho lao, chỉ hết là bệnh do vi trùng thì các món thuốc của ông ta chưa chắc đã công hiệu.

Bệnh của Quý mỗi ngày mỗi nặng thêm. Thân thể chăng nhiều khi bị tê cóng, có lúc lại buốt lạnh người. Quý có gắng chịu đựng, nhưng chăng hoàn toàn bất lực trước cơn bệnh hoành hành. Trong lúc bị bệnh tàn phá, Quý tự nhủ tới... thuốc phép. Chăng tự phụ bảo : «Tai sao ta không biết vài điều xem sao... Biết đâu như thuốc phép mà ta sẽ bớt đau đớn ?»

Quý vẫn ngồi và chăng lăn theo ý nghĩ ngay. Trước kia tuy Quý đi buôn bán thuốc phép, chăng tranh khám nhiều thuốc, phần biết thuốc tốt thuốc xấu rất tinh tường. Quý không cần phải hiểu, mà chăng đúng ngay tay chăm ngay vào thuốc rồi nếm bằng lưỡi. Tất cả vị ngon ngọt của thuốc đều ăn lưỡi Quý đều đã đó. Quý biết là thuốc có bị pha trộn chất gì khác vào trong hay không. Lần nay, Quý không nếm bằng lưỡi nữa, mà bằng Dược. Dược cái kiểm một cái bản điều thuốc phép trong vũng nay không phải là việc khó, nhưng kiểm được một cái dược tàu cũ, khôi đóng đen kịt bên trong, điệu tàu (nhỏ) xinh xắn để hút thì lại không phải là việc dễ dàng. Dân tại đây người ta hút thuốc phiện như nước uống, nên chăng ai cần kỹ trong việc chọn lựa bộ hàng đến cho ta đang, bộ cứ hút là hút, miễn sao khỏi cái vấn mượng là được. Được cái thuốc rẻ cần không vị ngỡ đến việc đúng sai. Họ thường nạo bỏ sái, trừ trong một chiếc hộp tích lại, có ai xin thì cho.

Tuy nhiên Quý cũng kiếm ra. Mấy quan viên làng bẹp trước kia ga Quý hút thuốc phiện nhưng chăng đến tự chế, nay thấy Quý tự nhen « đầu thân vào hang hổ » thì người nào người đó vui mừng ra mặt. Vì vậy hàn tin ngay cho Quý mật bộ khay đen anh nâu, đo một ống Tàu già để lại cho. Quý đem bộ khay đen về và tự đây chăng chính thức nhập tịch làng bẹp tàu.

Nhờ chất ma túy Quý cảm thấy cơ thể bớt bị nhức nhối do bệnh tê bách hạ. Thực phẩm lần tế đại các vị đây thần kinh, khiến cho Quý bớt bồn ngon đau đớn. Hơn lúc nào hết, chăng thấy các cơ nghiệm ngấp thật là đúng lý khi nghĩ đến việc hút thuốc để dinh dưỡng tuổi già. Trong một phút bốc đồng, Quý thấy những bài thơ, những lời vần chế nhạo những đều bẹp tàu là phi lý, bởi vì hút thuốc phi ra đời vui chăng lúc nay quả là trong sạch. Quý có cảm tưởng là bịnh mình thuyên giảm rất nhiều. Chăng nghĩ : « Hay là những cơn vi trùng bị... say thuốc ? » Quý vết thuốc ngậm miệng lại thì không chăng nước vang nữa. Long Quý hy vọng tuan tiết.

Sưu tầm của TÔ NGỌC

Ny cung vui sướng không kém.

Nhưng thời gian đó không kéo dài được bao lâu. Thuốc phiện chỉ có thể cầm được chốc không chết được bịnh, bởi thế nên sau một thời gian hút thuốc, chất ma túy không còn mảnh lực làm cho vi trùng « say sưa » nữa, nên trong một đêm kia bịnh lại tái phát.

(Còn tiếp)

THÁI MÃ THIÊN NAI

Đã mưa thì mưa cho đều

Kính thưa Tân Thủ Tướng
Kính thưa Ông Tổng Giám Đốc Công Vụ

Cách đây đã gần kỳ tân đoàn đã những nhân viên thuộc chính quyền ngụy chế độ Bộ Quốc Lực VNCH xin tự sinh thân và chăng tôi cũng hy vọng sau này sẽ được Chánh Phủ cho điều chỉnh lại tình trạng đó, chăng tôi cũng đã làm đơn khiếu nại nhưng lần nay vẫn không đạt được nguyện vọng mong muốn.

Hiện nay trong số anh em chăng tôi cũng có người vẫn thiết tha học hỏi để học thêm và cũng đã đạu những văn bằng cao hơn như Trung Học Đệ Nhất Cấp, Tú Tài I v... và vẫn phải chịu đựng ở trong tình trạng trên.

Để khuyến khích tinh thần hiếu học và để cho thêm hợp với chức vụ và nghề nghiệp chăng như về khả năng, chăng tôi kính xin Tân Thủ Tướng, Ông Tổng Giám Đốc Công Vụ cứu xét và cho chăng tôi được hưởng ân huệ ở 2 điểm sau đây :

ĐIỂM THỨ NHẤT : Được miễn ngạch ngoại Ngân Sách điều 11 của nghị định số 160-TT/PCV ngày 23-1-65 nếu chăng tôi đã các điều kiện về văn bằng chăng như về thâm niên công vụ, mặc dù hơn hai trăm mươi giờ tử chăng tôi đang ở hàng C.

ĐIỂM THỨ HAI : Được điều chỉnh lại tình trạng cho phù hợp với khả năng chăng như công vụ mà hy đang đảm trách nếu họ không hội đủ các điều kiện phù ở điều 11 của nghị định số 160/TT/PCV ngày 23-1-65 nhưng sau 3 năm họ sẽ có hy vọng được đề nghị hy khi sắt hạch về chuyên môn của họ.

(Xem tiếp trang 2)

DIỄN-ĐÀN

Đi máy bay Đ.-Việt-Nam

Kính thưa Ông Giám Đốc Hãng Không Dân Sự Việt Nam

Ngày 7 tháng 3, 1965 tôi trong số hành khách đi máy bay được đưa chuyến bay số 1 Quảng Ngãi hồi 4 giờ rưỡi chiều đi Saigon. Thật là một sự rất tương phản tôi phải nhận thấy hãng ngành hàng không dân Việt Nam đã phát triển rất mạnh, đến nỗi đã phải mướn thêm cả phi công ngoại quốc. Đến đây tôi đã được cả máy phản lực để trách đưa vơn hàng hàng không quốc tế, và đã được cả hãng vang trên các đường bay thế giới.

Chiếc phi cơ mà tôi được hân hạnh bước chân lên, là 1 phi cơ ngoại quốc, không mang nhãn hiệu quốc kỳ Việt Nam, và do phi công Trung Hoa lái. Duy chỉ có hai chiếc đầu tiên, mới mang nhãn hiệu quốc kỳ Việt Nam. Phía trong chiếc phi cơ, sự trang hoàng trang nhã ở đây, nhưng không kém phần lịch sự, vững thắc. Tuy sự nhận xét của riêng tôi, cả thể là lịch sự hơn cả những phi cơ của chính Công Ty Hàng Không Dân sự Việt Nam bay trong nội địa. Có hai hàng ghế, bên trái hai chỗ, bên phải ba chỗ, nghĩ thoải mái, rất dễ chịu. Quý cô phục vụ điều là làm ruồi và thoa cô một mùi khai khai làm hơi nhức đầu. Tuy nhiên cái đó không phải là vấn đề chính mà tôi nêu lên ở trong là thư này, và cũng là sự phải là một điều tất yếu lâu bận tâm cho tôi. Tôi quan niệm rằng đó chỉ là một điều tất nhiên ; Hành khách đi máy bay nay rất đông con nữa, từ tuổi đang bú tí đến trên mươi tuổi, và đưa hành khách lên nhau nay không phải là lần đầu tiên mới đi máy bay nay.

Thay vào Quản Đốc, tôi kính nghĩ một ý nghĩ nào để mời thì quý Công ty, khi đã cập tới vấn đề nói trên.

Hiện nay, từ thành thị đến thôn xã thôn quê, đâm quăng đại quán chăng, sang, nghèo, giàu, trang lớn và thường lớn, đều có đi máy bay nay, và hầu hết bằng phương tiện hàng không, vì máy bay đã mang lại cho họ nhiều sự thuận lợi. Nhưng tuy sự thuận lợi khi nhận xét thấy hầu hết các hành khách hoàn đó đều máy bay ra Qui Nhơn đi Saigon gồm rất đông các bà mẹ mang theo những phái nữ hộp, nhiều loại tuổi, tuy đông, ay mang, lớn thách vẫn ít nhất là đều, bé ít nhất.

Thật là cảm động, đến vơi nàng tôi, khi đàm người ty hoi, ay, nhìn lấy ông ay, tay ôm bao bao, bao mẹ, bao mẹ mang theo, tay cầm thang cao để vào trong máy bay, một cách vụng dại, sự sợ sẽ ngã, ngã chăng bao nhiêu, chăng bao nhiêu người bị ngã, chăng bao nhiêu người lên lần ap bay đụng đi, và khi mà mọi chuyện đều được lòng tăng ở tay bà bao bao, chăng biết đường hoặc ngôn vào đâu.

Thật là một sự lo lắng—tiếng đu với tổng lo là mà quang cảnh quái dị—khi thấy bà mẹ và thư nhân là nữ ch ưu đều vào đường ngay của máy bay, nhìn các chính các con người bay bao (và các bà mẹ) hayah quyền đi dựng loạng choạng là khác.

(Xem tiếp trang 2)

Đa Vy và bản đồ tấn công

Các em thân iếu Phi-châu truyện hi hay truyện « TÁC GIẢNG CHÚA TỂ RỪNG XANH »

THÀN CHẾT BAO VÂY

THÔNG THÁI kể

Tác Giảng lận mặt hỏi không thấy gì cả, chăng liền thò đầu lên khỏi mặt nước để lấy hơi. Bằng chăng nhìn thấy ở phía bờ bên trái có nhiều lượt nước xôi lên. Biết có sự lạ, Tác Giảng bơi tới nơi rồi lại ngụp xuống. Nhưng không thấy bóng chăng tác giả ra mảnh vải. Tác Giảng mở to hai mắt, trước mắt chăng là một khoảng đục vô tận. Chăng bơi tại gần và tôi thì thu ra của bang ngầm.

Tác Giảng liếc chưn người vào trong hang. Nhưng khi chăng vừa nhô đầu lên khỏi mặt nước, thì chăng bỗng thấy hai vật xanh lợt di động ở trong nước khoảng tối om. Tác Giảng vạn kết sức mắt, và chăng Giữa vướng vào một tầng đá mọc nhô ra. Một mảnh vải bị xé ra khỏi bàn vào đó. Khi Tác Giảng đưa hai tay vẻ phía trước lần mò thì chăng phát giác ra mảnh vải. Tác Giảng mở to hai mắt, trước mắt chăng là một khoảng đục vô tận. Chăng bơi tại gần và tôi thì thu ra của bang ngầm.

Tác Giảng liếc chưn người vào trong hang. Nhưng khi chăng vừa nhô đầu lên khỏi mặt nước, thì chăng bỗng thấy hai vật xanh lợt di động ở trong nước khoảng tối om. Tác Giảng vạn kết sức mắt, và chăng bỗng nhận ra đó là một hang động. Hai chăng vừa kịp chính là đôi mắt của con đã. Con đã sợ đương trôi phía có một đôi mắt ky lạ, thì một trôi mọc mắt nó tự nhiên phát ra ánh sáng, khi ấy tôi lại lên thì ánh sáng đó biến mất. Thế nên khi Giác thoi các sớp Pha Rô Tép và Tu Ta Kha vào trong ngôi cổ mộ vào lúc tối, mắt con con không phát ra ánh sáng là thế. Lúc nay là ban ngày, cổ mặt trời mặt con con phát ra ánh sáng biến đổi cho Tác Giảng nhớ đó mà có thể nhìn rõ được cảnh vật xung quanh. Tác Giảng thấy con con to lớn đông ăn ngộ ngay lối đi phía trước mặt, chăng thâm đoán con con đó là tay chân của người mình quần vải (tức các sớp) ngụ. Phải chăng người đó biết Tác Giảng thở nên cũng đuổi theo tới đây nên phải con con ra cản đường.

Tác Giảng nhảy lên khỏi mặt nước. Chăng để tay lên cán dao đề thong thả đi lại gần phía con con. Con con do hai chiếc cáng không là lớn, mỗi chiếc cáng có một bàn đã to bằng chiếc đĩa tách. Nó bớp ngoài cái cáng, lấy tức bàn đã vớ ra làm chiếu mành. Tác Giảng nhìn cặp cáng của con con đó đó, chăng phải cáng nhịp con con quá có một sức mạnh ky quái. Cặp cáng đó nếu cáng trong người nào, tất người đó phải đem làm đồi ngay, không con chăng cự lại được.

Tác Giảng thấy tăng nên đừng lại đánh nhau với con con của thần rắn thiêng nó đã tăng kia bị lâm nguy, nên chăng liền nghĩ cách qua mặt con con bằng độ đó, vì lúc nay không phải là lúc đánh đang. Nghĩ vậy, Tác Giảng liền từ từ tiến tới trước mặt con con rồi bỗng đưa ra khua trước mặt. Ảnh thấy của con đao gần sáng nhoáng lóe lên. Con con vẫn ở trong hang đã từ hàng ngàn năm vẫn trước nó không được trông thấy ánh sáng mặt trời, nay thấy có ánh sáng xanh lóe ky diệu trước mắt, nó vội vàng đu đưa cặp mắt trông rất ngộ nghĩnh. Tác Giảng chỉ gió cố vậy, chăng thừa lúc con con khó đề ý đến tăng mình lên cao, nhảy qua đầu nó mà tiến vào trong chiếc khăng cửa bằng đá ở phía sau con con. Con con thấy gió cố vội vàng đưa cả hai cáng lên trên cao với mục đích cặp cho được địch thủ. Đôi cáng vuơn ra rất đài nhưng thân pháp của Tác Giảng nhanh không thể tưởng tượng nên con không bắt kịp. Thế là chăng dùng ai từng sanh của chăng ta đã vượt qua được chướng ngại vật đầu tiên.

Sau khi thoát khỏi, Tác Giảng theo những bực thang tử chiếc cửa ta đó đến đó. Mặc nhân mặt điều là các sớp Pha Rô Tép vừa ở đường hồ nước chân lên, chăng nó quán và nên vết in trên bức thang rất rõ. Những vết chân đó không bị mờ bởi vì thân của các sớp đều quần vải, bao nhiêu nước ngấm vào bị chảy đặc từ trên xuống in hiện lên bàn chân. Ngoài ra vì Giên mặt chiếc to nặng hơn vài bàn trong, khi bị nhúng nước chiếc ấy đó rất đậm, nước chảy vòng tròn... Do các vết tích đó để lại, Tác Giảng ở trong ngõ cổ mộ tìm các sớp phấp phỏng là việc khó khăn gì.

Tác Giảng từ đây theo vết nước, chăng bao lâu thì chăng tới con đường hầm nhỏ hẹp. Những con người đó với những cặp mắt sanh lợi đi chuyển trên tầm mạng nhện lớn bằng cái chiếc bát đầu hoặc ra được đến hang động cả hai cáng lên, chăng nó quán và nên vết in trên bức thang rất rõ. Những vết chân đó không bị mờ bởi vì thân của các sớp đều quần vải, bao nhiêu nước ngấm vào bị chảy đặc từ trên xuống in hiện lên bàn chân. Ngoài ra vì Giên mặt chiếc to nặng hơn vài bàn trong, khi bị nhúng nước chiếc ấy đó rất đậm, nước chảy vòng tròn... Do các vết tích đó để lại, Tác Giảng ở trong ngõ cổ mộ tìm các sớp phấp phỏng là việc khó khăn gì.

Tác Giảng cứ theo vết nước, chăng bao lâu thì chăng tới con đường hầm nhỏ hẹp. Những con người đó với những cặp mắt sanh lợi đi chuyển trên tầm mạng nhện lớn bằng cái chiếc bát đầu hoặc ra được đến hang động cả hai cáng lên, chăng nó quán và nên vết in trên bức thang rất rõ. Những vết chân đó không bị mờ bởi vì thân của các sớp đều quần vải, bao nhiêu nước ngấm vào bị chảy đặc từ trên xuống in hiện lên bàn chân. Ngoài ra vì Giên mặt chiếc to nặng hơn vài bàn trong, khi

Từ báo giáo dục nhi đồng số 276

BÁO CHÍNH LUẬN 21-3-65

Mai Bê Bi

PHỤ TRÁCH KIỀU-D.-HỒNG TÔ-NGỌC

GIẢI TRÍ

của VÕ-HỮU-LÂNH

1) Cây khô mà nở được hoa
Đậu được một quả khi gió khi noa.

Đố là gì ?

2) Bà thắng vốn ở bao thân
Đêm khi vào huyệt lại gần với nhau

Đố là gì ?

3) Vẫn vơ tôi nhớn như sông
Lớn lên ăn cỏ ăn đồng dung quăng đi
Thân cao cao ngất lạ kỳ,
Mầu da sanh lợi mất thì gầm ghê.
Đêm khi khôn lớn thành nghề
Tử giả tôi trở bốn bề yêu đi

Đố là gì ?

Nhà vuông bịt kín hai đầu
Một trăm người khách bên Tàu
Chung
Người sáu không nón thì thôi,
người nào có nón thì lôi đánh tiền

Đố là gì ?

GIẢI ĐÁP:

1) Đậu đỏ
2) Bà Trưng, cung vua
3) Cây mía

Cười

TRÚNG RỒI

Chiều thứ ba mồ sổ số, bé Bê ở ngoài sân chơi vào sân khấu vơi bà :

— Bà ơi ! Mẹ trúng...

Bà mừng quá :

— Mẹ mua trúng số rồi phải không. Đây, tao biết ngày nào say thế nào cũng thế mà !

Bé Bê đáp luôn :

— Không... Mẹ trúng... trúng... giỏ... nâm ngoài sân kia đó !

Chỉ hay, ý đẹp

— Lẽ phải giống như một cái lọ hai quai, muốn cầm bên phải hay bên trái cũng được.
MONTAIGNE

— Đời là một vũng bùn lầy, ta cố chọn chỗ cao mà đứng.
H DE BALZAC

MAI BÊ BI HÁT TRỐNG QUÂN

(Những bài dạy trong mục này, câu trích, đoạn hoặc in thành sách, nếu không có sự đồng ý của tác giả).

NHẬT CHIÊU THIỀU

Thò bầy trên trước bị Bi xô ngoài, Bê kêu ơi, mau ngã xuống mà giúp anh Tu Ngọc. Bé cầm cây, anh Ngọc nhảy lên :

— Em cứ yên chỉ, thừa bây tuần tới anh "ga" cho !

Thằng thoát đã lại tới ngày thứ bảy. Bé đưa anh Ngọc từ sớm, sáu ni mấy anh cùng chỉ cười ruồi :

— Anh đi bao cao cơ yên chỉ lắm nhé, chuyện đâu có đó cả, lo chi ? Giọng Bê đau khổ :

— Anh đừng cho em trượt đó đấy nhé !

— Cưng của anh mà, ai nỡ cho em trượt đó !

Thế rồi Bi và MAI Đức, BÊ lo quần áo, tóc vơi anh Ngọc vào nhà trong hồi nhỏ :

— Nhà nói rồi đây, hãy gì bây giờ, anh ?

— Em hỏi nó vẻ vẻ anh' bịnh gian nhé !

— Sao lại bịnh gian ?

Anh Tu Ngọc giả gỏ tự đắc :

— Em cứ hỏi nó vẻ bịnh gian đi, anh đã cẻ kế rồi.

Nhân nói một nghiêm trang của anh Ngọc, Bê tin tưởng, chạy ra. Vợ đưng mặt thoại, Bi đã " chơi» ngay một câu :

— Bé đến rồi đấy à ? Tớ sắp trường cạu ở nhà, cầm !

Mặt Bê tái lại, gượng ăn ức :

— Nay đường có vộp cưỡn ngoài đây nhé, hộp cu cưỡn mà được bao giờ

Mặt đưng ngoài vòng chiến chỗ ngay nhìn vào :

— Thì cưỡn được lúc nào cứ nước cứ đi !

Thấy khó đấu được với cái mồm của con chim ấy Nhu, Bê đi vào đó :

— Tớ hỏi Bi đây nhé, bịnh gian nghe.

Bịnh gian (thời) là bịnh (chứ) thế nào.

Vì đâu (mà) gian lại (ấy) chui vào (là) ruột ta ?

Hỏi gân (thời) lại phải (chứ) hỏi xa.

Đề phòng (là) bịnh đó (chứ) thời ta (gì) làm gì ?

Thình thình thình ...

Bi thấy đề ăn quá, cười bì bì :

— Con gì nên không đó cứ tưởng

— Bi thuộc bài quá xẻ he !

Rồi anh gọi Bi lại gần, tay mân mê Bê, bảo :

— Bi ơi em ở đâu thế ấy ?

— Mà em may lấy đây !

— Mà em khéo quá ta !

Rồi anh cười cho Bê :

— Cô cho anh xem mặt chứ !

Cả bọn ngạc nhiên vô cùng, nhất là Bi ; chưa kì hiểu chuyện gì đã nhảy ra thì anh Ngọc đã vội bảo Bê đến "bịnh" mặt cái, cười rồi rượi :

— Bụng Bi sao lớn thế nay ? Bánh à ?

Bi chợt hiểu, biết mình bị trêu đùa, vội vùng chạy. Ra khỏi nhà thì chạy ngay thấy tiếng cười của Bê đuổi theo ngày nào hay thôi.

— Nó chém đấy anh Ngọc ơi, chém... trúng giun !

(Xem tiếp trang 2)

H tiếp theo trang 1

Thủ trưởng Quốc, 1 thước 45, 47 kí

Nếu tại Hoa thịnh Đốn người ta bắn đến ngàm miệng thì tại Sàigòn đụng lại bắn tận gáo sau. Bắt chấp những thâm trạng và những sự bất trắc, đối sống ở Sàigòn vẫn phong phú và mầu sắc như trự thời nào, vẫn có nhỉ lại vẫn mau những khác lắm với Hà Nội đã biến thành một ngục thất uy nghi.

Những người Phật giáo vừa mới phóng ra một phong trào tranh đấu cho Hòa Bình với bất cứ giá nào dưới sự điều khiển của Thích Quảng Liên, người đã trong tế nghiệp tại Đại Học Đường Yale tên thủ trưởng Quốc, người bắc sĩ mành để, vốn là một Phật tử đầu đó phó với một sự sách động đó triệu hồi Đại sứ Harwell Taylor—ngày mai vào trong chùa nên tiếng tăng là người ta đang được thông kiến một sự cũng bắt của Hòa Bình. Nhưng lo sợ bu cuối tư đã đến Hà Nội mang theo một tuyên tắc cứu nào. Người Mỹ trước đây còn bơn nghĩ nào Mặc sự Quốc nơi sự nghiệp vẫn bưu luôn uyển chuyển.

Người Mỹ đã gặp một sự bất ngờ. Cùng với các ông tăng trưởng và những lãnh người nên nghĩ bàn vào ngày 12 tháng 4 (Thứ 6) vừa qua (và do đó cũng là những thì bắc...).

Đây là trận tuyến — và Tăng thống Johnson đang chuẩn bị, sau ngày đó sẽ Mỹ và Trung cộng gặp nhau ở Vác Sơ Vi.

TIN MỪNG

Chúng tôi vừa nhận được bằng thông báo tin mừng đến ngày 22-3-65 bà quả phụ B.S. Nguyễn khắc Tiên sẽ làm lễ thành hôn cho trưởng nam là cháu **NGUYỄN-KHẮC-TIÊN TÙNG** đẹp duyên cùng cô **ĐÀO THỊ NGỌC DIỆP** thứ nữ bà quả phụ Đào thiện Thụy. Hôn lễ cử hành tại Munich (Tây-Đức) Xin thành thực mừng Cô Nguyễn khắc Tiên và chúc hai chàu Tiên-Tùng, Ngọc Diệp trăm năm hạnh phúc.

Bà quả phụ Trần-Đình-Đức và gia quyến.

TRƯỜNG **TRÍ - ĐỨC** 55 Cao Thắng Sàigòn

1-4-65 : LỚP LUYỆN THI nhập học

Khai giảng : Các trường Sư phạm, Vinh Long, Quy Nhơn, Long An (Học trong 3 tháng : 500đ)

ĐẶC BIỆT : Có mua Tài Ngữ cho các lớp Hàm thụ

Thư từ và ngân phiếu gửi cho Ô. Võ ngọc Xâu hiệu trưởng trường TRÍ-ĐỨC

RAO VẶT RAO VẶT

BÁN XE

Vespa-Lambretta ở đâu?

Xin quý vị mang ngay lại :

SAIGON SALON

số 264 Hồng Thập Tự SAIGON

Thế sẵn cũng bán xong trong 5 phút Xe từ 10.000đ trở 50.000. Mua trả tiền ngay, khỏi gửi, chẳng mất những sự đã chán thế. Vẫn để sang tên xe do Salon đảm nhận.

KÍNH MỜI

ÍT TỐN TIỀN

Với loại Radio thường sửa thành Hi Fi hay Stereo gắn vào Meuble đáng Salon bán đầu như máy ngoại quốc. PHÂN RADIO 72 Nguyễn Công Trứ Saigon (Lê-khắc cũ) sau Ngã Hàng Quốc Gia V.N.

Mỹ-Viện Queen's

38 E Đại lộ Lê Lợi (đầu chợ Bến Thành H.T.Q tốt nghiệp Đại học Mỹ viện Shiseido danh tiếng nhất Tokyo.

Khai trương ngày 22-2-65 Trân trọng kính mời.

NHÀ LÁM NỆM **Liên-Sơn**

Sáo xuất Nệm Gòn, Bàn nệm cao su đủ các hiệu danh tiếng.

Văn phòng **ĐT. 498 Cardi** 330 Đường Thạc Tự — SAIGON

Muốn bán gấp

Vespa Lambretta — Gắn Máy

Được gọn xin mua Quý Bạn lại.

SALON — TÂN ĐỊNH

chúng tôi giải quyết mau lẹ và đầm phân thu đầu xét cung tên xe Vespa đang cần. 216, Hàm Nghi Trung Tân Định, Saigon gần ngã tư Hồng Vương, Hồ-Đi-Trung.

Nhắn tin

NGUYỄN-THỊ-HẠNH ở đâu về gấp, anh hàng trông đợi tin em. Thăm gian em sẽ nhắn anh đau khổ nhiều lắm. Anh đã xin đến được rồi.

NGUYỄN-SON

Xuân Lộc-Long Khánh

VILLA BÁN

Đẹp thấy lắm đúc. Đây đẹp tiện nghi, kín yên tĩnh. Nhà trống gian liền. Hỏi và xem nhà tại 62 Hoàng Diệu Đalat.

Muốn có eo

Hãy dùng thuốc LoLiTa thay bọc cho trẻ mỏi. Có bán tại các nhà thuốc Tây.

Xe bán ID 19 LA 5... Xe Webaker NBN Borgward NBO P.403 Cite FA (sáng) 2 CV Cite NCD (bít bùng) V.W. Fite (bít bùng) NCD xem xe tại 235 Ly Thái Tổ — Chợ lớn.

Ăn và ở Phòng khách, ngủ, đẹp, đang khai thác, tại đường Cách mạng (TSN) cần sang, có thiếu người trông nom. Hỏi 4o1 Phan Đình Phùng Saigon.

Bán nhà lầu đẹp, điện nước đầy đủ, 255.000đ Hỏi 391 Trần hưng Đạo Saigon (xem máy lạnh).

Cần tuyển gấp 1 số nữ Học viên, đ-c thân, đây đủ sức khỏe, 18—20 tuổi cao trên 1m,50 trình đã Trung học đệ nhất Đoàn Trường ngành Syt. Đợt Nhà May Phong Phú (Thủ Đức). Hỏi 2, Tôn thất Thuyết — Khánh Hội mỗi ngày từ 8 — 10 giờ.

Cần Thợ kỹ đánh máy có bằng cấp PTM đã đi làm ít nhất là 2 năm. Tốp sự tiếc nhiều, Hộp Thư 691 Saigon.

BAR FLORIDA

901, Phạm Ngũ Lão — Sàigòn

Cần chiếu nữ chiêu đãi viên lương hậu. Hỏi từ 4 giờ chiều tới 12 giờ đêm.

Nhà bán có lầu lưu đã đã tiện nghi Cửa lưới rưỡi, cửa kiến khu sang trọng yên tĩnh. Chỗ đẹ xe ngay trước thông 15.000đ 1 tháng — 407/24 Trương minh Giảng SG Từ 15g trở đi—miễn trung gian.

Cần sang một cái BAR đang thiếu lợi vì đi xa không người trông nom. Hỏi Bà LOAN 49 Nguyễn cư Trinh Saigon. Từ 20g đến 24 giờ.

Võ Tánh Auto

Số 16 Đại Lộ Võ Tánh Phú Nhuận Mua mau. Bán. Đổi và nhận gửi xe loại xe tự động hoa hồng nhẹ.

DÍP MAY HI HỮU

— Vì lý do sức khỏe sang tế cửa Hiệu lành đang đông khách nhà vàng. Địa điểm : Gần 3 trường học 3 nhà thờ thăng mưa thầu hai chợ ngân, tiền nhà 2 ngàn.

— Cần 1 thợ sửa Fim và buồng tối thành nghề. Xin hỏi Ô. Khánh 491 Trương M. Giảng chỉ dẫn.

G tiếp theo trang 1

Thiếu Tướng tới thăng máy vì âm. Và sau khi nghe nói đại diện bên người kia trên không cần là công dân miền Nam tự do nữa.

Sau tiếng hô của Thiếu Tướng : « Quân cảnh và cảnh sát thi hành nhiệm vụ của mình » cảnh cảo phòng bắn lên trên mái « Hòa Bình » bước ra. Ông Huyền mặc áo lên nâu vàng, ông Kỳ và ông Chiến quân lính đã ở trên đó. Ông Huyền cười thành tiếng, lại ông kia lên lộng. Đồng bào đã tỏ lại sơn mặt. Ông Huyền vết tay bắt tay một thiếu nữ, « chân... hà hà... ha ha chân khác mạnh chứ ? Hà hà... nhớ lắm... » mọi lúc sau, ông Chiến buông một tràng dài đã đến ông Kỳ « trong sonnet des maladits » (chứng thì là những bệnh bọng).

Giữa hai hàng đông đảo ở Hòa Bình thôn, cộng đường đưa tới đầu cầu. Lúc nay là 11 giờ 50. Đường như có sự gì trực trặc ba người bị chặn lại trên đầu cầu. Một viên Cảnh sát rút khẩu súng ra, ra viên chăng tôi lại ám khu. Ba ông «Hòa Bình» xếp hàng ngang trên cầu, ông Huyền đưng giữa tay ôm chiếc áo "ba đ ép cay" do bà vợ mới mang ra. Một viên Cảnh sát đến gần lại hỏi Thiếu tướng Thi. Ông cau mặt, gật đầu bắt tay như ra dấu "cho cái bắt cho cảnh sát". ...Và nhân Cảnh sát lấy lại đầu thành một khối bên người phía sau tông xuất cả ba sang tại đầu cầu bên kia, trước những ông hành nay khác chu, không phải những nhà báo, mà là những nhân viên quan sát của quyền Hà nội. Bọn Công an V.C đến sau liền đến ba ông «Hòa Bình » đi mất hút. Bên kia không thấy có người thường dân nào...

Cuộc tăng xuất này diễn ra trong tuần lễ người kì tiết ta Bắc. Và là tiếp phát nay (11 giờ 45) Thiếu tướng long trọng xác nhận ba người kì trên không còn là công dân miền Nam tự do nữa.

Sau tiếng hô của Thiếu Tướng : « Quân cảnh và cảnh sát thi hành nhiệm vụ của mình » cảnh cảo phòng bắn lên trên mái « Hòa Bình » bước ra. Ông Huyền mặc áo lên nâu vàng, ông Kỳ và ông Chiến quân lính đã ở trên đó. Ông Huyền cười thành tiếng, lại ông kia lên lộng. Đồng bào đã tỏ lại sơn mặt. Ông Huyền vết tay bắt tay một thiếu nữ, « chân... hà hà... ha ha chân khác mạnh chứ ? Hà hà... nhớ lắm... » mọi lúc sau, ông Chiến buông một tràng dài đã đến ông Kỳ « trong sonnet des maladits » (chứng thì là những bệnh bọng).

Giữa hai hàng đông đảo ở Hòa Bình thôn, cộng đường đưa tới đầu cầu. Lúc nay là 11 giờ 50. Đường như có sự gì trực trặc ba người bị chặn lại trên đầu cầu. Một viên Cảnh sát rút khẩu súng ra, ra viên chăng tôi lại ám khu. Ba ông «Hòa Bình» xếp hàng ngang trên cầu, ông Huyền đưng giữa tay ôm chiếc áo "ba đ ép cay" do bà vợ mới mang ra. Một viên Cảnh sát đến gần lại hỏi Thiếu tướng Thi. Ông cau mặt, gật đầu bắt tay như ra dấu "cho cái bắt cho cảnh sát". ...Và nhân Cảnh sát lấy lại đầu thành một khối bên người phía sau tông xuất cả ba sang tại đầu cầu bên kia, trước những ông hành nay khác chu, không phải những nhà báo, mà là những nhân viên quan sát của quyền Hà nội. Bọn Công an V.C đến sau liền đến ba ông «Hòa Bình » đi mất hút. Bên kia không thấy có người thường dân nào...

Cuộc tăng xuất này diễn ra trong

P tiếp theo trang 1

theo đó thì ông ấy đã hành động như một đồng phái của ông đã hành động như đã hành động ở Bắc Đại Trường Khánh đã Đại trưởng Khánh Hòa chống chế thông tin chính trường. Nhưng chỉ quá bận rộn với công tác quân sự, không có thời gian kiểm soát mọi nhân người đã lợi dụng đài phát thanh nói hộ ông cố hại cho tình thân Quân đội và Nhân dân. Nhưng chính đã đi, mực tiêu chung của quân đội đã đạt được, thế mà ông và các đồng phái của ông lại bị mang danh phản loạn, bản đến hạt sóng. Cuối cùng Trung tá Nguyễn nhân vì Đại tá Quy Nhơn khuyên Thiếu tướng Thi đã minh oan, và đồng thời Trung tá Nguyễn cũng nhờ Đại tá là giúm đỡ, viếng thăm và đưa lãnh sức Cố Chuẩn ty Phi Công

NGHIÊM-SỸ-CAO

từ bạn vì công vụ ngày 12-3-65 đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Trong lúc tang gia bối rối có nhiều điều sơ xuất của Quý vị lượng thứ.

Bà quả phụ NGHIÊM-NGỌC-LÂN-GIÓI

Bà quả phụ PHAN-HUY-KIÊM

Bà quả phụ NGHIÊM-SỸ-CAO

và tang gia đồng kính tạ.

Cáo Phó

Chúng tôi lấy làm đau đớn bảo tin cùng thân hàng quyến thuộc :

Bà PHẠM - THỊ - THUẬN

hiệu DIỆU-THỤC

là vợ, mẹ, chị và bà chúng tôi đã mạnh chung tại nhà riêng số 2072 (La M số 11) Khu Cư xá Kiến thiết Trương minh Giảng (trước nhà Thờ Ba Chòng) ngày 19-3-1965.

Hưởng thọ 65 tuổi

Tang lễ sẽ cử hành ngày 21-3-1965 tức 15 tháng 2 âm lịch, hồi 8gio sáng và sẽ an táng tại Nghĩa Trang Bắc Việt (Tân Sơn Nhất).

Chồng : BÙI NGỌC-THỤ

Con trai : BÙI-ĐÌNH-MỘC, vợ và các con

-nt- : BÙI-THANH-LÂM

Con gái : BÙI-THỊ-BẰNG cùng chồng PHÙNG-NHẬT-MINH và các con

Em trai : PHẠM-MẠNH-PHAN vợ và các con

-nt- : PHẠM - QUANG-THIỀU, vợ và các con

Em gái : PHẠM - THỊ - PHÚC, chồng và các con chau

Đồng tang gia kính báo

Cảm Tạ

Chúng tôi chân thành cảm tạ :

Các Thượng Tọa, Đại Đức Tăng ni, Quý Đạo hữu, Quý Bà Quý Cô, Anh Chị Em Quang Minh Đường, Hội Quang ni Việt Tăng — Quý Đạo hữu trong Ban Đại Diện Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam — Linh hiệu BỒ-ĐỀ-NIỆM Ni Viện Giác Biên, Quý vị Giáo sư và học sinh Trường Nguyễn bá Tòng.

— Nghiệp đoàn Rau Cải (Bàn) Cần sinh.

— Hội Trang Việt Ái hữu.

— Quý vị Cảnh sát, Quý Cô, Quý Cậu, Quý Bà chung thân hiếu quyến thuộc đã có lòng thương tưởng đến : tụng niệm, phúng điếu, chân ưu, giúp đỡ và đưa linh cháu Quý :

NGUYỄN-ĐĂNG-THẬN

là : Chồng, Em, Anh, Cha và Cậu chúng tôi đã an nghỉ cuối cùng.

Trong lúc tang gia bối rối, có điều chi sơ sót, khi tiếp xin quý vị niệm tình thứ.

Tang gia gồm Nguyễn-Đăng-Thân và Nguyễn-Hữu-Hoàn và các con

— Anh : Ông Bà Nguyễn-Hữu-Tài

— Em : Ông Bà Nguyễn-Đăng-Trung

— Chú : Ông Bà Nguyễn-Đăng-Hai

đồng cảm tạ

Cảm Tạ

Chúng tôi chân thành cảm tạ :

Tổng thể Lãnh Đạo Quân, Cán, Chính, Cảnh sát Quận Tân Bình, Quận Tân Bình, Quận Tân Bình,